PRINT POST APPROVED PP318852/00020

MAREC 2006

Misli Thoughts

LETO - YEAR 55
ŠTEVILKA - NUMBER 3

http://www.glasslovenije.com.au

V Slomškovi šoli v Kew imamo letos 14 učencev. Ravnateljica šole je Veronica Smrdel, učiteljice pa so Metka McKean, Lidia Bratina in Marija Anžič.

Starša Peter in Esther Dalziel in botra Dianne in Rick Beljan s krščenko Majo Isabello.

Tečajniki slovenskega jezika za odrasle v Kew z voditeljico Drago Gelt.

Valentin Lenko je 6. februarja 2006 praznoval 70. rojstni dan. Ob rezanju torte so ga obkrožili žena Tilka in vnuki.

Tilka in Valentin Lenko z najmlajšim vnukom, ki se je rodil na Valentinov god, 14. februarja letos.

KJE DOM JE MOJ?
Home is where the heart is!

Kje dom je moj?
smo se po slovensko vpraševali na praznovanju **10. slovenskega festivala 4. in 5. marca 2006** na slovenskem hribčku Slovenskega društva Melbourne na Elthamu. In po angleško so nam organizatorji odgovarjali, da je dom tam, kjer je srce! Saj je zares odgovor na vprašanje: Kje dom je moj? kar zahteven in če ga prvi generaciji pomaga iskati še druga in tretja, je potrebno poleg slovenskih poiskati še angleške besede.
V iskanje odgovora nas je usmerila že daritev svete maše in začuda, tudi kulturni program ob uradnem začetku je bil v popolnem sozvočju zastavljenega že pri maši. Od doma pod Triglavom, do našega novega doma v novi domovini, do misli, posvečenih pokojni predsednici Slovenskega društva Melbourne, Mileni Brgoč, ki so jih ob pesmi in recitaciji s pobožnostjo posredovali Helen Trinick, Ana Tegelj, Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca: »Življenje je potovanje, ki kamor koli vodi, pripelje domov (pregovor). Milena, poromala si domov...«

Misli
marec 2006
V S E B I N A

Kje dom je moj?.....3
Izpod Triglava.....6
Sveta Družina Adelaide.....9
14. svetovni dan bolnikov.....10
Sveti Rafael Sydney.....12
Igralska družina Merrylands....15
Konzularne ure.....15
Historični arhiv za slovenske Avstralce.....16
Biserna obletnica Ivana in Ladislave Hozjan.....17
Veselo po Novi Zelandiji.....18
V skrbi za našo jesen življenja.....19
Zgodba Albina Porška.....20
Slovenija v besedi in sliki.....22
Iz Kraljičine dežele - QLD.....23
Sveta brata Ciril in Metod Melbourne.....24
Evolucija.....27
Novi odbor Slovenskega društva Sydney.....28
Vaši darovi.....29
Klub Panthers-Triglav.....30
Beyond Slovenia.....32

DOM. Kje dom je moj, dragi izseljenec? Ali je dom le tam, kjer sem preživel 15, morda 18, 20 let svojega otroštva in mladosti, ali je dom tam, kjer živiš od leta 1948, 1955, 1960, 1970 ali 1982 ali še pozneje? V novi domovini si moral večkrat povedati, od kje si, celo vedno znova je potrebno po črkah povedati svoje ime in priimek, da ga angleško govoreči človek prav zapiše. Kje si doma? Naj povem kraj v Sloveniji ali v Avstraliji, kjer živim – ali kar oba. Ali je morda še celo tudi to premalo?
Franci Bresnik iz Coome je v pesmi Kje dom je moj zapisal 6. julija 1953 v Sydneyu: »Drava teče po ravninah. / Sava dere po pečinah: / Glej povsod pomladni cvet, / zemeljski raj mi na pogled / in to je slovenska zemlja: / Na Slovenskem dom je moj, / na Slovenskem dom je moj!«

Na praznovanju ob dnevu samostojnostii in enotnosti je 23. decembra 2005 na državni slovenosti v Cankarjevem domu v Ljubljani predsednik Državnega zbora Republike Slovenije **dr. med. France Cukjati** imel odličen govor, kjer je med drugim povedal tudi tole: **»Kaj pravzaprav množico posameznikov spremeni v narod?** – Skupni jezik? Tako na Portugalskem kot v Braziliji govorijo portugalsko – pa ne gre za isti narod.
Skupna zgodovina? Skupna usoda? Stoletja smo imeli z Avstrijo skupno usodo – pa nismo en narod.
Skupno ozemlje? Kurdi živijo kot manjšine v treh državah – pa so velik narod.
Kaj torej množico posameznikov spremeni v narod? Jezik ne. Zgodovina tudi ne. Celo skupna državna meja ne. Podobno kot družina, ki se razprši na vse strani sveta, še vedno ostane družina, če njeni člani ohranjajo **zavest pripadnosti.** Tako tudi narod ostaja narod, dokler v njegovem prebivalstvu živi zavest pripadnosti. Skupni jezik, zgodovina in ozemlje so le pogoj, da se

zavest pripadnosti ohranja in poglablja. In ko se te pripadnosti človek zave, ko jo sprejme in se je veseli, pa se ta zavest razcveti v »ljubezen do domovine«...
Naj se v nas ponovno prebudi zavest pripadnosti slovenskemu narodu, ne glede na to, kakšne ideološke ali politične barve smo. In če se veselimo te pripadnosti, potem nosimo v svojih srcih ljubezen do domovine.
Ljubezen ne samo do slovenskih polj in planin, do mest in vasi, ampak tudi ljubezen do tistih, ki prebivajo v teh slovenskih mestih in vaseh. Ne le ljubezen do slovenskega jezika, ampak tudi do tistih, ki ta jezik govorijo. **Potem bo ta domovina vsem nam lep, prijeten in varen dom!«**

Čudovite misli, vredne zapisa in premišljevanja tudi za tistega, ki lahko poje: **»Oj, Triglav moj dom - but I still call Australia home!«**
In tej pesmi dodaja naš prvi slovenski svetnik, **blaženi Anton Martin Slomšek,** še nekaj dodatnih verzov: »**V nebesih sem doma,** to oznanjujeta mi zemlja in nebo in vsaka stvar lepo.
V nebesih sem doma, od tega ne sveta, nebes se veselim, tja priti si želim!
V nebesih sem doma, kjer moji dragi že se večno vesele, si mene tja žele.
V nebesih sem doma, tam Jezus krono da, tam je moj pravi dom, tam večno srečen bom.«

Kje je torej moj dom? Iščimo odgovore, imejmo pa vedno pripravljene kar vse tri potne liste – slovenskega, avstralskega in nebeškega **in ne bomo zgrešili ne doma ne domovine, ne tu, ne tam, ne onstran!**

S prvim jesenskim dnem, pepelnično sredo, 1. marca 2006, smo pričeli postni čas. Viktorija je bila v tem času imenovana sončna država, vedno sončni Queensland pa poln dežja in viharjev, tako, da so morali za dan celo zapreti letališči na Gold Coast in na Sunshine Coast. Še 2. marca smo imeli 33 stopinj Celzija, naslednji dan 34 in še potem vrsto lepih, sončnih dni, v nedeljo, 12. marca, pa celo 37 stopinj Celzija, za naprej pa te Misli ne vedo, ker bodo že v tiskarni! Letos smo imeli zares izredno lepo poletje in tudi začetek jeseni je poln sonca. Vsake toliko časa pa je Gospod Bog tudi obilno namočil, tako imamo kar lepo zeleno travo na našem vrtu. Melbourne bo ves urejen pričakal **18. igre Commonwealtha** (Melbourne 2006 XVIII Commonwealth Games: 15. do 26. marec), ki jih bo 15. marca 2006 odprla kraljica Elizabeta II. Dvanajst dni prvorazrednih športnih in kulturnih dogodkov nam obljubljajo ministrski predsednik John Howard, premier Viktorije Steve Bracks in predsednik Melbourne 2006 Commonwealth Games Corporation Ronald J Walker. Igre bodo potekale pod geslom: **United by the Moment –** Združeni v trenutku. Igre so sad sedemletnega prizadevanja, načrtovanja in trdega dela ter sodelovanja vlade, industrije in skupnosti iz vse Avstralije. V Melbornu bo tekmovalo 4500 vrhunskih atletov iz 71 držav Commonwealtha. Zato ni čudno, da je naš melbournski nadškof dr. Denis Hart napisal postno pastirsko pismo prav v duhu tekmovanja, ob spominjanju besed apostola Pavla: »Pozabljam, kar je za menoj, in se iztegujem proti temu, kar je pred menoj, ter tečem proti cilju po nagrado, h kateri nas od zgoraj kliče Bog v Kristusu Jezusu« (Flp 3,13). Postni čas je stremljenje po nagradi – Jezusu Kristusu. Pa ne po naših zaslugah, pač pa po odgovoru na Božje povabilo.

Pri sklepni slovesnosti Commonwealth Games bo po vsej verjetnosti, ker je to še skrivnost, omenjena tudi zgodba o prihodu 13-letne slovenske deklice, ki je sama prišla v Avstralijo k svojim staršem. Več pa prihodnjič.

VESELA NOVICA za slovenskega katoličana je prišla iz Vatikana 22. februarja letos, na praznik Sedeža apostola Petra, da je **sveti oče Benedikt XVI. imenoval prefekta nadškofa dr. Franca Rodeta za kardinala svete rimske Cerkve.** Novemu slovenskemu kardinalu dr. Francu Rodetu pošiljamo v imenu slovensko-avstralskega občestva iskrene čestitke ob tem imenovanju in mu želimo, da v srcu

Cerkve ohranja in neguje tudi spomin na izseljeno Slovenijo, kateri je sam pripadal mnogo let v Argentini, Franciji in Italiji in ji na nek način pripada tudi sedaj v Vatikanu. Na priprošnjo Marije Pomagaj, ki jo novi kardinal izredno časti, naj mu Bog naklanja potrebnih milosti. In še voščilo z njegovimi besedami, ki jih je pred leti namenil prof. dr. Jakobu Aleksiču: Bog Vas živi, v Njegovo čast in naše veselje!

Sošolec novega kardinala, nekdanji Avstralec **p. FILIP RUPNIK,** pa je na Prešernov dan, 8. februarja 2006, pri Mariji Vnebovzeti pri Novi Štifti na Dolenjskem **obhajal 75. rojstni dan.** Bilo je veliko praznovanje, seveda z obveznim rezanjem torte in obiskom še nenavadnih gostov – medvedov, ki so v letošnji ostri zimi iskali bratsko razumevanje in hrano pri patru Filipu in fratru Marjanu pod veliko staro novoštiftsko lipo. Dragi oče Filip, Bog Te živi in ohranjaj še naprej mladostnega! Pater Filip je v zadnjem pismu tudi naročil lepe in prisrčne pozdrave za vse dobre ljudi v Avstraliji, ki se jih vedno rad in s hvaležnostjo spominja.

MISLI meseca marca 2006 smo oblekli v zeleno barvo, ki že naznanja pomlad, čeprav je v Sloveniji tudi še v marcu kar ostra zima, zato je naslovnica zgoraj še rahlo zimska. Prva letošnja številka Misli z ovitkom v barvah je imela zelo odmeven sprejem z veliko pohvalami in darovi ter plačano naročnino mnogih. Odločili smo se, da bomo šli v akcijo in poskušali zbrati še nekaj dodatnih sredstev, tako, da bodo vse Misli letos oblečene v barvo. Odločili smo se tudi za tanjši papir, tako da jih lažje pripraviti za pošiljanje. Zahvaljujemo se vsem dobrotnikom, ki prispevate v tiskovni sklad p. Bernarda in ponovno izpostavljamo zgled kluba Panthers-Triglav iz Sydneya, ki za svoje objavljanje nakazuje Mislim določeno vsoto (v mesecu februarju 2006 so nakazali $2500 za letošnje leto). To je zaenkrat poleg posameznikov tudi edina slovenska organizacija, ki se zaveda, da nikjer nobenega časopisa ali revije ni mogoče vzdrževati samo z naročnino. Dva posameznika sta nam tudi zaupala, da sta v svoji oporoki namenila, da se iz dela njune dediščine nakaže določena vsota tudi za podporo nadaljnega izhajanja Misli. Za pokojne dobrotnike Misli darujemo sveto mašo. Predlansko leto je bila največja dobrotnica Misli pokojna Štefka Kotnik iz Adelaide.

NASLOVNICA prve številke letošnjih Misli je prikazovala zimsko veselje Fekonjevih slovenskih prijateljev na sankanju v Radovljici, spodnja fotografija pa presenečenje, ki so ga Štefanu Srncu pripravili njegovi otroci in vnuki. Objavili smo jo zato, da bi vzpodbudili mnoge, da bi za časa teh naših kratkih let znali večkrat priti skupaj in si podariti najdragocenejše: čas in srce drug za drugega – še posebej družinski člani med seboj, kjer so že prva, druga, tretja pa ponekod že tudi četrta generacija. Tudi naslovnica teh Misli ima poleg spomina na slovensko poslavljajočo se zimo in napovedano pomlad še utrinek veselega časa s praznovanja **biserne poroke** naših dolgoletnih zvestih naročnikov **IVANA in LADISLAVE HOZJAN iz Newcastla,** obkroženih z njunimi otroci, vnuki in pravnuki.
Lepo in veselo branje tudi teh Misli v času 40-dnevnega posta, ko se pripravljamo na praznovanje največjega krščanskega praznika - velike noči in s tem tudi na svoje lastno srečanje z Vstalim v zarji našega velikonočnega jutra. **Bog živi!**

pater Ciril

POSTNA POSTAVA za leto 2006: Strogi post je na pepelnično sredo in na veliki petek. Ta dva dneva se le enkrat na dan do sitega najemo in se zdržimo mesnih jedi. **Strogi post** veže od izpolnjenega 18. leta do začetka 60. leta. **Samo zdržek od mesnih jedi je na vse petke v letu.** Zunaj postnega časa smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakim drugim dobrim delom pokore ali ljubezni do bližnjega. Zdržek od mesnih jedi veže vernike od izpolnjenega 14. leta. Kadar je praznik (cerkveni ali državni) na petek ali je kakšna slovesnost v družini (poroka, pogreb, ...), post in zdržek odpadeta.

KAMNIŠKE ALPE Z VELIKE PLANINE, foto: Janez Marolt

Izpod Triglava

Tone Gorjup

NADŠKOF RODE IMENOVAN ZA KARDINALA. Ko je papež Janez Pavel II. na god Lurške Marije, 11. februarja 2004, imenoval ljubljanskega nadškofa Franca Rodeta za prefekta Kongregacije za redovnike in ga poklical v Vatikan, so bili mnogi prepričani, da ni več daleč imenovanje za kardinala. Morda bi se to tudi zgodilo, če poljskega papeža ne bi obiskala bolezen, ki ga je spremljala do praga večnosti. Tako sta minili dobri dve leti, ko je papež Benedikt XVI. na praznik Sedeža apostola Petra, 22. februarja letos, med novoimenovanimi kardinali prebral tudi ime nadškofa Franca Rodeta. Papež je konzistorij – sejo svojih svetovalcev kardinalov - sklical za 24. marec in jih povabil, naj se mu že dan pred tem pridružijo pri molitvi in premišljevanju. Med slovesnim bogoslužjem bo papež petnajstim izbranim "svetovalcem" izročil zunanja znamenja nove službe kardinalski škrlatni biret in prstan. S tem bomo dobili Slovenci tretjega kardinala v svoji zgodovini. Prvi je bil goriški nadškof Jakob Missia, ki je kardinalski klobuk dobil junija 1899. Sledil mu je nečak urednika Misli p. Bernarda, torontski nadškof Alojzij Ambrožič, ki ga je papež imenoval za kardinala 21. februarja 1998. Zdaj se je kardinalskemu zboru pridružil še nadškof Franc Rode. Zanimivo je, da sta maja 1945 tako kardinal Ambrožič kot Rode delila usodo begunstva na vetrinjskem polju. Imenovanje nadškofa Rodeta za kardinala smo v Sloveniji sprejeli z velikim veseljem. Ob novici o tem so se po številnih cerkvah oznanili zvonovi, tudi v njegovi rojstni fari v Jaršah. Pred nadškofovo rojstno hišo na Rodici pa že stoji kapelica, ki jo bo novoimenovani kardinal blagoslovil ob svojem prvem obisku v domovini. To bo verjetno na binkoštno nedeljo, 4. junija letos.

Že dan po Rodetovem imenovanju za kardinala so v Vatikanu imeli nekakšen slovenski dan. Prefekt Rode je maševal v katakombah bazilike sv. Petra, obdan z rojaki, ki so predstavljali slovensko Cerkev in narod v malem. Z njim so somaševali direktor založbe Družina Janez Gril, odgovorni urednik Franci Petrič in duhovniki, ki študirajo v Rimu. Pri maši so bili novinarji Družine, ki so bili ravno na romanju v večnem mestu. Prišli pa so tudi nekateri rimski Slovenci, med njimi prvi slovenski veleposlanik pri Svetem sedežu Štefan Falež in nekdanji predstojnik kataloga Vatikanske knjižnice Ivan Rebernik. Novoimenovani kardinal se je s to mašo želel zahvaliti za novo službo: "Ko se papežu zahvaljujem za izkazano zaupanje, se zavedam, da je s tem izkazana čast tudi ljubljanski nadškofiji in vsej Cerkvi na Slovenskem, vsem njenim zvestim vernikom in vsem njenim premnogim mučencem, ki so zaradi zvestobe Kristusu izgubili svoje življenje." Po maši so skupaj odšli h grobu božjega služabnika papeža Janeza Pavla II. V tihi molitvi so obudili zavest o tem, kako globoko smo bili Slovenci zapisani v srcu pokojnega papeža, kaj vse zgodovinsko pomembnega in velikega je storil za Cerkev na Slovenskem, slovensko ljudstvo in našo mlado državo.

RADIJSKI MISIJON. V začetku letošnjega aprila bo na valovih Radia Ognjišče potekal prvi slovenski radijski misijon. Tako bo radijski program v tednu med tiho in cvetno nedeljo prilagojen pripravi na praznovanje Gospodovega vstajenja. Posebnost bodo nagovori misijonarjev, ki bodo potekali v obliki pogovorov. To so jezuiti, ki praznujejo jubilejno leto ob 500-letnici rojstva Sv. Frančiška Ksaverja in blaženega Petra Fabra ter 450-letnici smrti Sv. Ignacija Lojolskega. Tudi večina rednih oddaj bo uglašenih na temo misijona kakor tudi glasba. Prvemu slovenskemu radijskemu misijonu se lahko pridružite tudi rojaki po svetu. V evropskih državah ga lahko spremljate prek satelita, drugod po svetu pa prek interneta.

ROJEVANJE ZAKONA O SLOVENCIH PO SVETU. Po skoraj petnajstih letih samostojne države te dni v državnem zboru nastaja končna oblika Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja. Njegova končna oblika še zdaleč ni znana, pomagal pa naj bi utrjevati narodno zavest in narodno identiteto, pospeševati medsebojne stike ter krepiti sodelovanje na področjih, kot so kultura, vzgoja in

izobraževanje, znanost, gospodarstvo, zaposlovanje, socialne dejavnosti, regionalno povezovanje in zunanja politika. Predlog se nanaša tako na Slovence v zamejstvu in po svetu s slovenskim državljanstvom kot na tiste s statusom Slovenca brez slovenskega državljanstva, pa tudi tiste, ki so brez slovenskega državljanstva in brez statusa.

Pri drugi obravnavi zakona o rojakih po svetu v državnem zboru, 2. marca, sta zbrane poslance in poslanke prvič nagovorila tudi predstavnika Slovencev zunaj meja domovine. Predsednik slovenske zamejske koordinacije Rudi Pavšič, je opozoril, da je varstvo manjšine tudi naloga Slovenije, ne le države v kateri se manjšina nahaja. Če temu pritrdi, potem se mora zavedati, da je odgovorna tudi za ohranjanje njenega jezikovnega in kulturnega razvoja. Predstavnik evropskega društva slovenskih katoliških izobražencev Branko Zorn pa je opozoril na neenakost glede obravnavanja tistih, ki se želijo vrniti v domovino in predlagal, da bi izseljenci lahko izvolili svojega poslanca v državnem zboru. Pri tokratni obravnavi predloga zakona so največ pozornosti namenili tako imenovani repatriaciji. Vladni predlog je repatriacijo označil kot tisto priseljevanje Slovencev v domovino, ki ga organizira in financira Slovenija, skupina koalicijskih poslancev pa je predlagala razširitev možnosti vračanja v Slovenijo. Na tokratni obravnavi so govorili tudi o predlogu, po katerem bo Slovenija dobila svet za Slovence v zamejstvu ter svet za Slovence po svetu. Oba bi bila stalni posvetovalni telesi, ki bi ju sestavljali predstavniki državnih organov, ustanov in političnih organizacij ter organizacij civilne družbe iz Slovenije in zamejstva oz. izseljenstva. Seje svetov bi skliceval in vodil predsednik vlade, ki bi tudi imenoval njune člane. Znova je iz poslanskih klopi prišlo dopolnilo, ki predvideva imenovanje novega ministra brez listnice. Tudi te rešitve vlada ne podpira. Kot kaže, je pot do končne podobe zakona izredno naporna.

V SLOVENIJI 12 NOVIH OBČIN. Državni zbor je 1. marca skladno z željami lokalnega prebivalstva ustanovil dvanajst novih občin. Med njimi so Apače, Cirkulane, Sveta Trojica v Slovenskih goricah, Sveti Tomaž, Makole, Središče ob Dravi, Poljčane, Kostanjevica na Krki, Mokronog-Trebelno, Straža, Šmarješke Toplice in Renče-Vogrsko. Obenem je iz občine Divača izločil naselje Ostrovica, ki je zdaj del občine Hrpelje-Kozina. S tem pa še nismo dobili dokončne podobe razdelitve Slovenije. Poslanci in poslanke, ki so že decembra lani glasovali o tem, kje se prebivalci lahko odločajo za nove občine, so takrat zavrnili vrsto predlogov. Ustavno sodišče pa jim je pozneje naložilo, naj še enkrat presodijo o zavrnjenih predlogih za nove občine Poljane, Rakek, Rečica ob Savinji, Spodnja Idrija in Šentrupert. Tako se bodo po sklepu državnega zbora v teh krajih in še v Gorjah, v Logu-Dragomerju ter pri Svetem Juriju v Slovenskih goricah 9. aprila na referendumu odločali o tem ali želijo imeti svojo občino.

PTIČJA GRIPA V SLOVENIJI. Žarišča ptičje gripe, ki so bila v preteklih letih ugotovljena predvsem v azijskih državah, so se februarja pojavila tudi v Evropi. Med prizadetimi državami je od 12. februarja uradno tudi Slovenija. Veterinarska uprava je ta dan dobila poročilo o tem, da sta bila laboda, ki so ju nekaj dni pred tem našli v Koblerjevem zalivu pri Mariboru, okužena z nevarnim virusom ptičje gripe H5. Do konca februarja so na območju med Mariborom in Ptujem odkrili še več okuženih divjih ptic med katerimi so v glavnem labodi ali čaplje. Skladno s tem je veterinarska uprava sprejela vrsto ukrepov, da bi preprečila širjenje tega virusa, še zlasti človeku nevarne oblike H5N1, ki je bila doslej potrjena že v več primerih. Da bi preprečili prenos virusa z divjih ptic na domačo perutnino, morajo rejci po vsej državi gojiti perutnino v zaprtih prostorih. Za območje kjer so našli poginule ptice in deset kilometrski pas od tega kraja, veljajo tudi pravila razkuževanja pred vsakim hranjenjem; to velja predvsem za že omejeno območje na obeh straneh Drave med Mariborom in Ptujem. Kot kaže je ptičja gripa postala realnost, ki jo mora sprejeti tako Slovenija kot Evropa. Pojav ptičje gripe zaenkrat najbolj občutijo rejci, pa tudi podjetja, ki predelujejo perutninsko meso in prodajajo perutninske izdelke.

POSLOVIL SE JE EMILIJAN CEVC. Zadnji dan januarja je v Ljubljani umrl umetnostni zgodovinar dr. Emilijan Cevc. Rodil se je 5. septembra 1920 v Kamniku. Po študiju v Ljubljani, ki ga je končal z doktoratom, se je izpopolnjeval v Münchnu. Od leta 1950 je delal pri Umetnostnozgodovinskem inštitutu Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Posebej se je posvečal srednjeveški umetnosti na Slovenskem. Pri svojem delu je izpopolnil Steletovo umetnostnogeografsko metodo. Napisal je več sto razprav s področja umetnosti, posvečal pa se je tudi etnografskim in arheološkim temam. Med njegovimi deli so: Srednjeveška plastika na Slovenskem, Slovenska umetnost, Kiparstvo na Slovenskem med gotiko in barokom ... Leta 1984 je prejel Herderjevo nagrado. Sodeloval je pri snovanju

muzeja cerkvene umetnosti v Stični. V mladih letih je pisal črtice in povesti. Med njimi so pozornost zbudile črtice v knjigi Preproste stvari, ki je izšla med vojno, ob njegovi osemdesetletnici pa jih je ponatisnilo Ognjišče.

ČASTNI KRIŽ ZA ZNANOST IN UMETNOST BERNARDI FINK. Avstrijski zvezni kancler Wolfgang Schuessel je 22. februarja na Dunaju podelil visoko odlikovanje naši rojakinji mezzosopranistki Bernardi Fink. Avstrijski častni križ za znanost in umetnost je dobila za svoje izjemne koncertne in operne nastope na Dunaju in drugih avstrijskih mestih. Bernarda Fink je otrok treh domovin. Rodila se je slovenskim staršem v Buenos Airesu. Tam je začela svojo glasbeno pot, ki jo je kmalu privedla v Evropo in na njene najprestižnejše odre. Zaveda se, da je veselje do petja in izostren posluh prejela od Boga, zdaj pa ta njegov dar razvija naprej. Danes je razpeta med tri domovine, Argentino, Slovenijo in Avstrijo. Slednja jo je priklenila nase z bogatim glasbenim izročilom, tu pa je spoznala tudi svojega moža Valentina Inzka iz Sveč na Koroškem, ki je trenutno avstrijski veleposlanik v Sloveniji. Bernarda Fink pogosto nastopa tudi v Sloveniji. Leta 2002 je prejela nagrado Prešernovega sklada za nastop v Božičnem oratoriju Johanna Sebastiana Bacha v Ljubljani in koncerte v Brežicah.

DROBIŽ ZA RIŽ. Radio Ognjišče in Misijonsko središče Slovenije sta na pustno soboto v športni dvorani Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani priredila dobrodelno pustno sobotno iskrico z naslovom "Drobiž za riž". To je bila že peta tovrstna prireditev, ki povezuje pustno veselje najmlajših pa tudi starejših z dobrodelnostjo. Darovi so bili tokrat namenjeni otrokom na Madagaskarju, ki trpijo zaradi hude lakote. Po besedah naših misijonarjev, ki jih je na prireditvi zastopal Janez Krmelj iz misijona v Matangi, take lakote ne pomnijo. V dvorani se je zbralo več kot 2500 maškar, medtem je v klicnem centru Telekoma Slovenije na klice dobrotnikov odgovarjalo trideset prostovoljcev. Milijoni so se množili iz ure v uro in ob 17. uri je bilo v akciji "Drobiž za riž" zbranih 40 milijonov 492 tisoč tolarjev (to je približno 260 tisoč avstralskih dolarjev). Pustna sobotna iskrica izpred petih let je prerasla v odmevno dobrodelno akcijo, ki je presenetila organizatorje, številne poslušalce Radia Ognjišče, pa tudi druge po Sloveniji.

TORINO 2006 BREZ SLOVENSKIH ODLIČIJ. Velika pričakovanja pred začetkom zimskih olimpijskih iger v Torinu se niso uresničila. Slovenski tekmovalci in tekmovalke so tokrat ostali brez medalj; tisti, ki so največ obetali pa so ostali daleč zadaj. Še največ športnega duha je pokazala tekačica Petra Majdič, ki je za nekaj korakov zgrešila kolajno v teku na deset kilometrov, bila je šesta. V sprintu je bila osma, v zasledovalnem teku enajsta in štirinajsta v zasledovalnem teku na trideset kilometrov, potem ko je tik pred njo na progo padel nemški trener in ji tako vzel nekaj dragocenega časa. Uspešna sta bila tudi deskarja na snegu Dejan Košir in Rok Flander s šestim in sedmim mestom. Veleslalomistka Ana Drev je presenetila z devetim mestom. Dobro je nastopila tudi štafeta biatlonk, ki je prišla do šestega mesta. Skakalci, ki so branili medaljo iz prejšnjih olimpijskih iger, so razočarali.

Drage Slovenke in Slovenci!

Slovensko avstralska agencija za poslovno in kulturno sodelovanje, v sodelovanju z VTV Velenje, Vam ob prazničnem letu 2006 **ob 15. obletnici** samostojnosti slovenske države sporoča, da bo med **21. aprilom in 7. majem 2006 med nami skupina vrhunskih umetnikov iz Slovenije.**

V odličnem sodelovanju s slovenskimi društvi širom Avstralije smo se dogovorili, da razveselimo čim več naših rojakov širom Avstralije. Tako vam v prvem najavljanju sporočamo naslednje:

AUSTRALIAN TOUR: *WOLLONGONG–SYDNEY–CANBERRA-ADELAIDE–GEELONG – MELBOURNE*

Veselite se z nami - Join us in happiness

Sodelujejo: HELENA BLAGNE – Prva dama slovenske zabavne glasbe, **ROBERT GOTER** svetovni prvak v diatonični harmoniki;

VINKO ŠIMEK – napovedovalec in humorist ter **ANSAMBEL AVE**

Natančnejše podatke o gostovanju boste lahko slišali preko vaših radijskih medijev in v vaših cerkvenih in društvenih glasilih. Do naslednjega javljanja vsem vesel slovenski pozdrav!

Vinko Rizmal
SAATCE – Koordinator projektov

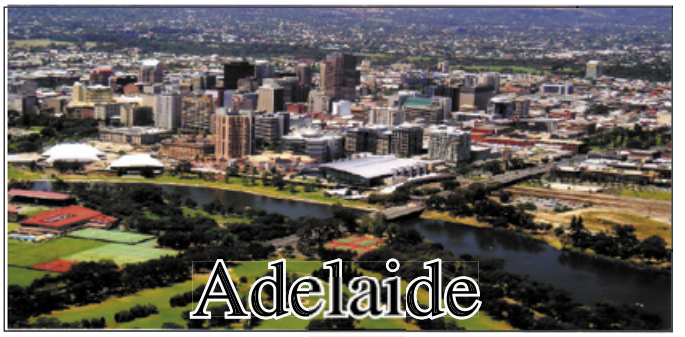

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674
Fax.: 08 8346 2903
Email: tretjakj@picknowl.com.au

DRUGO NEDELJO v letošnjem februarju, 12.2.2006, smo obhajali 23. obletnico blagoslovitve naše slovenske cerkve, posvečene v čast Sveti Družini. Ob 10. uri je bila slovesna sveta maša, ko smo se Bogu zahvalili za milosti, ki jih prejemamo v našem svetišču. V molitvi smo se posebej spomnili vseh rajnih dobrotnikov našega misijona, ki so velikodušno podpirali naš misijon, hvaležni pa vsem, ki ga še danes podpirajo. Med mašo je naša redna bralka Anita Polazer ob zahvali brala berilo. Anita je bila prva krščena v naši cerkvi. Pri maši mi je prišel na misel evangeljski odlomek, kako je Jezus ozdravil deset gobavcev in samo eden se je prišel zahvalit. Jezus mu pravi: »Mar ni bilo deset očiščenih? Kje pa je onih devet?« Po končani zahvalni maši smo se telesno okrepčali pri skupnem kosilu.

Ob naši obletnici smo se tudi spomnili slovenskega kulturnega praznika. Gospa Laura Premrl je prebrala sestavek o kulturnem dnevu, naša flavtistka Chantel Zupančič pa je zaigra na flavto. Besedilo, ki ga je prebrala gospa Laura, je napisala moja nečakinja, dipl. inž. Andreja Dermol, iz Lokovice pri Šoštanju. Tako je zapisala: »Ob kulturnem prazniku se naše misli obrnejo h kulturi, k velikemu pesniku dr. Francetu Prešernu... To je dan vsega slovenstva. Izraža skupno privrženost ohranjanju kulture, slovenskega jezika ter nas zavezuje k narodni zavesti, nas združuje vse, kar nas je Slovencev, tako v domovini kot širom po svetu... Katere misli bi lahko danes, v času, ko se nam zdi, da je svet ponorel, da so sovraštvo in krivice naš vsakdanjik, bolj globoko nakazale, kam naj se človeštvo obrača... O vsem tem nam govori s svojo poezijo Prešeren. Ponosno stopati kot Slovenec in ohranjati slovensko kulturo, slovenski jezik. To je dar, ki ga ne smemo izgubiti. Bil nam je podan v zibelko in prenašati ga moramo naprej...« Lepe misli, ob katerih se moramo vprašati, kaj nam pravzaprav pomeni kulturni praznik.
Ta dan se mi je v spomin vrnil nagovor ljubljanskega nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja ob blagoslovu naše cerkve, ki je med drugim dejal: »Kako dolgo bodo slišale te stene slovensko besedo? Mladi ne govorijo slovensko, še dolgo pa se bodo veselili po slovensko!« Tako je že takrat dejal nadškof, ko je bil samo na obisku in se ni zmotil v napovedi. Ob takih prilikah se vprašujem, kaj je kulturni praznik za nas, Slovence po svetu. Veliko jih je, ki jezik in kulturo negujejo z vso ljubeznijo in se trudijo, da bi njihovi otroci in tudi vnuki govorili vsaj malo slovensko. To veliko izkušnjo ima profesorica gospa Marta Skrbiš, ko je pri nas poučevala slovenski jezik.

Na praznik Lurške Matere Božje, v soboto, 11. februarja 2006, je bil letos **14. svetovni dan bolnikov** in glavno svetovno praznovanje je bilo v Adelaidi. Za ta dogodek, ki je zgodovinskega pomena, je bila tudi svetovna konferenca, ki jo je organizirala katoliška Cerkev. Razpravljali so o tem, kako sprejeti in pomagati duševno prizadetim in kako jih vključevati v družbo. Papeža Benedikta XVI. je zastopal kardinal Javier Lozano Barragan, skupina iz Vatikana je štela kar 25 sodelavcev na svetovnem dnevu. Kardinal je obiskal nekaj ustanov, bolnišnico Kalvarijo, dom za brezdomce, kjer jih oskrbujejo s hrano in tam je bil tudi povabljen h kosilu v družbo brezdomcev. Vrhunec pa je bila na praznik Lurške Matere Božje v katedrali sveta maša. Sveto mašo je daroval kardinal, somaševalo je 25 škofov in izbrani duhovniki, med sveto mašo je bilo maziljenih 30 bolnikov. Spomnil sem se dneva bolnikov, ki ga vsako leto organizira revija Ognjišče na Brezjah, kjer je sveta maša na prostem in se zbere več tisoč romarjev in bolnikov ter množica duhovnikov, ki

mazilijo bolnike. Kako lepo organizirano! Ko je bil naš sedanji nadškof umeščen, je bila slovesnost v Centru, ki sprejme do trideset tisoč ljudi in ko je bila lansko leto maša zadušnica za papeža Janeza Pavla II., je bila maša na igrišču, kjer se je zbralo nad trinajst tisoč ljudi. Škoda, da je bila maša za bolnike v katedrali, da ni bila na prostem, ker le tako bi bil dostop mogoč mnogim bolnikom in še večji množici sodelujočih.

POGREBI:

Dne 28. januarja 2006 je v Adelaidi umrla **LAURA TRIGLAU,** rojena na Občinah pri Trstu leta 1934; stara je bila 71 let. Pokopali so jo 10. februarja na Centennial Parku. Naj počiva v miru Božjem!

Dne 7. februarja 2006 je v Port Lincolnu po dolgi bolezni umrl v bolnišnici **PETER MILASINOVIČ.** Pokojni se je rodil v Sloveniji 17. julija 1930. Pokopan je bil v Port Lincolnu v petek, 10. februarja. Ženi Nadi, sinu Petru in sorodnikom izrekamo sožalje.

Sorodnikom naše iskreno sožalje, vse pokojne pa priporočamo v molitev!

p. Janez

Spoštovano uredništvo Misli,

Pošiljam Vam naročnino in sklad za Misli, ki prihajajo v našo hišo že od leta 1958. Veliko so se že spremenile in so zares kvalitetne in lepo branje. Hvala Vam za redno pošiljanje. Želim Vam mnogo uspeha v letu 2006.

Iz adelaidske skupnosti nimam kaj poročati, ker naš pater Janez piše o dogodkih pri nas.

Pošiljam Vam vest, da je 27.2.2006 v bolnišnici v Port Lincolnu, kjer je preživel zadnje tri tedne, umrl rojak **VINKO URBANČIČ**.

Rojen je bil 24.4.1927 v družini sedmih otrok, materi Marjeti in očetu Vinkotu, v vasi Dragomelj pri Domžalah. Tri tedne pred smrtjo je še želel videti dom. Bil je operiran na želodcu že pred 23. leti zaradi raka in se je mučil vse do sedaj. Vinko zapušča ženo Mimi ter hčerko Lidijo, ki živi z družino v Brisbanu in sina Vinka z družino v Port Lincolnu. Ima šest vnukov: Rian, Kathryn, Andrew ter Vinci, Tara in Luke.

Položili smo ga k zadnjemu počitku v petek, 3. marca 2006, na pokopališču v Port Lincolnu.

Naj mu bo lahka avstralska zemlja!

Marta Zrim, Huntfield Heights SA

14. svetovni dan bolnikov v Adelaidi

V soboto, 11. februarja 2006, smo v katoliški Cerkvi obhajali 14. svetovni dan bolnikov. Navajamo nekaj podatkov o nastanku in pomenu tega dneva, povzetek papeževe poslanice, objavljamo pa tudi dogodke, povezane s tem dnevom.

Svetovni dan bolnikov je plod pontifikata papeža Janeza Pavla II., ki je bil velik prijatelj bolnikov in trpečih. Prvič smo ta dan obhajali leta 1992. Temeljni cilj dneva je pospeševanje zavesti o spoštovanju dostojanstva vsakega človeka pri skrbi za njegovo zdravje. Njegova sporočilna vrednost je v novih spodbudah in pregledu skupnega dela v skrbi za trpeče. Velika naloga, ki jo ima Cerkev, je oblikovanje novega reda v družbi, ki temelji na pravičnosti, prežeti z dobroto. Jezusov evangelij predstavlja odrešenje kot sestavni del človeka in se začenja z ozdravljenjem telesnih in duševno-duhovnih bolezni. Cerkev je dolžna vsem oznanjati evangelij, posredovati milost in pričevati za ljubezen, posebej v okolju bolezni in trpljenja, in to vsem potrebnim brez razlike. Razlogi, ki so vodstvo Cerkve vodili, da je uvedla svetovni dan bolnikov kot redno obliko pastoralnega dela v skrbi za bolne in trpeče:

– Spodbuditi v ljudeh in v krščanskem občestvu čut za težave v času bolezni in trpljenja in jih narediti občutljive za to razsežnost življenja. Kljub velikemu znanstvenemu napredku, ki je v veliko korist bolnikom, je vedno bolj močno čutiti neskladnost med strogo medicinsko doktrino in moralno-duhovno oskrbo, ki so je deležni trpeči. To nas vodi k spoznanju, da skrb za bolnike ni le naloga pastoralnih delavcev, temveč celotne cerkvene skupnosti.

– Cerkev želi pomagati bolnikom in pravilno ovrednotiti njihovo trpljenje v humanem in krščanskem pomenu. V soočanju s skrivnostjo bolečine krščanstvo ne vodi v obup in brezizhodnost, temveč kaže v osebi Kristusa, ki je postal človek, »ključ« za iskanje človeškosti. Bolečina lahko predstavlja ustvarjalnost za človeka, v preizkušnjah vere

ga odvrača od greha in odpira upanje v dobro.
– Povezati škofije, župnije, redovne skupnosti in vernike v zdravstveno-pastoralnem delu.
– Buditi upanje in vedrino v družinah, kjer so bolniki, in jih solidarno spremljati.
– Priporočati in razvijati prostovoljno delo z bolniki.
– Obnavljati in poudarjati pomembnost duhovne, moralne in poklicne rasti zdravstvenih delavcev in vnašati novo kulturo v zdravstvo in celotno življenje.
– Vedno znova je potrebno poudarjati pomembnost in nujnost duhovne oskrbe in pomoči bolnikom.

Namen svetovnega dneva bolnikov je:
– v krščanskih skupnostih in civilni družbi povečati čut za pozorno in vso potrebno oskrbo bolnikov;
– razvijati in animirati pastoralo zdravja v škofijah, župnijah in zdravstvenih ustanovah v povezavi z različnimi službami, ki se temu posvečajo profesionalno ali kot prostovoljci;
– poudarjati nujnost nenehne duhovne rasti in etičnega oblikovanja zdravstvenih delavcev;
– pospeševati prostovoljno delo za pomoč bolnikom;
– pomagati bolnikom, da se kot aktivni člani krščanske skupnosti (župnije) zavedo svoje odgovornosti.

Povzetek poslanice svetega očeta Benedikta XVI. ob 14. svetovnem dnevu bolnikov 2006: Papež Benedikt XVI. na začetku poslanice sporoča, da bo praznovanje letošnjega svetovnega dneva bolnikov potekalo v avstralskem mestu Adelaide, kjer bodo prireditve dosegle svoj vrhunec z evharističnim bogoslužjem v katedrali, ki je posvečena sv. Frančišku Ksaveriju, velikemu misijonarju Daljnega vzhoda. Praznovanje bo osredotočeno predvsem na ljudi z duševnimi motnjami, ki prizadevajo že petino človeštva in predstavljajo pereč socialno-zdravstveni problem. Papež sam se želi pridružiti praznovanju in prispevati delež k reševanju problemov duševno bolnih. V mnogih deželah to vprašanje ni zadovoljivo rešeno. Ob nastajanju novih oblik duševnih bolezni se kaže tudi negativni vpliv krize moralnih vrednot. Zahvaljuje se vsem tistim, ki solidarno pomagajo vsem tovrstno prizadetim in se pri tem navdihujejo ob človeških in evangeljskih vzorih in načelih. Svetovni dan bolnikov je primerna priložnost za izražanje solidarnosti družinam, ki oskrbujejo duševno bolne osebe. Vse v bolezni preizkušene vabi, naj skupaj s Kristusom darujejo svoje trpljenje Bogu. Tiste, ki jim strežejo, pa vzpodbuja, naj se velikodušno žrtvujejo zanje. Cerkev jim bo pri tem pomagala in jim stala ob strani. Vsak človek je poklican, da po svojih močeh prispeva k priznavanju, spoštovanju in pospeševanju dostojanstva trpečih bratov in sester. Na zaključku cerkvene skupnosti po vsem svetu spodbuja, naj s pomočjo Marije, Zdravja bolnikov, izpričujejo Božjo dobrotljivost in očetovsko skrb. Sveta Devica naj tolaži vse, ki jih je zaznamovala bolezen, in podpira tiste, ki jim blažijo telesne in duševne rane.

dr. Andrej Saje, tiskovni predstavnik SŠK

IŠČEMO:

Rozalija PAVLOVIČ roj. KOP, Zoran PAVLOVIČ in Dragan PAVLOVIČ, ki so po zadnji podatkih živeli na naslovu: 131 Chirnside St, Footscray, Melbourne, VIC. Poizvedba se opravlja na prošnjo nečakinje Zdenke Pulko poročene Živko iz Maribora (hči očeta Ivana in mame Fanike Pulko iz Rogoze). V zvezi z navedenim vljudno prosimo, če bi kdorkoli imel kakšno koristno informacijo o zgoraj navedenih osebah, da to sporoči našemu veleposlaništvu, ki bo posrbelo za nadaljnjo seznanitev.

Štefan GOMAN, rojen 1934 (poizvedba se opravlja na prošnjo nečaka Roberta Gomana iz Račje vasi v Sloveniji);

Sergeja BRISNIK poročena BOSANAC, mati dveh sinov, stara 37 let, do leta 1975/76 je živela v Sloveniji, najverjetneje živi v Melbournu, VIC (poizvedba se opravlja na prošnjo Darje BRISNIK, ki bi želela Sergeji sporočiti neko družinsko informacijo);

Leocardija CAPEK (ki je bila po zadnjih podatkih poročena z Dragutinom Capkom in ima tri otroke: Paul, Michael in Daniela), živela bi naj v okolici Sydneya in kasneje Brisbana (poizvedba se opravlja na prošnjo družinske prijateljice ge. Timmer iz Nemčije).

V vseh primerih vljudno prosimo, če bi kdorkoli imel kakšno koristno informacijo o zgoraj navedenih osebah, da to sporoči našemu veleposlaništvu, ki bo posrbelo za nadaljnjo seznanitev. Za vašo pomoč se vam že v naprej najlepše zahvaljujemo.

Božena Forštnarič
Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO BOX 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: 02 9637 7147 in 02 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: 02 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

LETO GOSPODOVO 2006 je prineslo že nekaj okroglih jubilejev. Najprej 80. rojstni dan p. Valerijana, ki smo ga praznovali na nedeljo Gospodovega razglašenja. Še enkrat hvala vsem, ki ste se spomnili patra v molitvah in z voščili ter seveda pripravljali praznovanja, kuhali, pekli, postorili to in ono! Že nekaj dni prej so verniki iz našega občestva prihajali v procesijah voščit p. Valerijanu.

Iz Melbourna je dan pred praznikom prišel osebno voščit s konkretnim darilom p. Ciril, ki je bil deset let patrov sodelavec, pridružila se je misijonarka in urednica Misli Marija Anžič, iz Adelaide je po telefonu voščil p. Janez, p. Filip pa iz Nove Štifte, p. Niko iz Strunjana ter p. Metod iz Lemonta in še mnogi z različnih koncev sveta.

Pri sv. maši 8.01. dopoldne ob 9.30 se je nama, patroma, pridružil domači župnik pri St. Margaret Mary Fr. Roderick Bray (ki je tudi na fotografiji v Mislih 1-2/2006, 12). Pater Carl Schaeffer je prišel pozneje, k skupnemu kosilu.

Letos januarja je bil prestavljen iz Campbelltowna v Waverley. Slavnostno kosilo smo »okronali« z veliko torto, ki jo je razrezal naš jubilant, dobro je teknila in še dolgo držala, dobrot torej ne bo zmanjkalo! Bog plati in Marija Mati!

Ivan in Slava Hozjan

Isto nedeljo popoldne, 8.01., smo praznovali v Figtreeju, o čemer ste lahko brali v prejšnjih Mislih, bogoslužje je vodil škof Peter Ingham iz Wollongonga. Naslednjo nedeljo, 15.01., je bilo »na vrsti« občestvo v Canberri. Sv. mašo je daroval slavljenec p. Valerijan, p. Darko je somaševal in pridigal. Tudi tam ste pripravili mizo z izbranimi jedili in torto, da smo se poveselili v dvorani. Četrto nedeljo, 22.01., pa smo praznovali še z otroci in družinami in spet razrezali torto, sicer manjšo, pa vendar. Patru Valerijanu sta napisala lepo zahvalno pismo tudi naš provincial dr. p. Viktor Papež OFM ter ljubljanski nadškof in slovenski metropolit msgr. Alojz Uran, za kar se jima lepo zahvaljujemo.

Avstralski provincial p. Steven Bliss in vikar p. Paul Smith sta poslala čestitke s šopkom cvetja. Pater Marijan Glamočak iz St. John's Parka je poslal pozdrave in voščilo v imenu hrvaških sobratov frančiškanov.

Srečno pot v novo desetletje tudi Vam in hvala Vam za vse, kar naredite za našo skupnost in za svoje najdražje! Nove jubilante še čakamo. Že sedaj pa omenimo nekaj poročencev. V Newcastlu sta 29.01.2006 praznovala **biserno poroko IVAN in SLAVA HOZJAN**.

V mesecu februarju, 12.2.2006, so v verskem središču Merrylands skupaj proslavljale svoj 70. rojstni dan MARIJA KUŽNIK, TEJA BAVČAR in TONČKA STARIHA, ki s svojim delom prav gotovo podpirajo vsaj en vogal cerkve sv. Rafaela. Želimo vam vse najboljše in še mnogo srečnih let!

JULIE BRCAR iz Sydneya je dolgo časa rastla v odločitev, ki jo je naredila na praznik Brezmadežne, 8. decembra 2005, da vstopi v mednarodni red schoenstattskih Marijinih sester (International Schoenstatt Sisters of Mary). Red je bil ustanovljen leta 1914 v Nemčiji. V letošnjem marcu je Julie odšla skupaj z mamo Klaro in očetom Ivanom za mesec dni v Slovenijo, da se poslovi od svojih sorodnikov in prijateljev. V Schoenstatt bo odšla 30. aprila letos, najprej v postulat ter nato v noviciat. Tam bo od dveh let in pol do štirih let. Svoje prijatelje vabi k poslovilni sveti maši v svetišče Schoenstatt na velikonočni ponedeljek, 17. aprila 2006, ob 3. uri popoldne: 230 Fairlight Rd., Mulgoa. Julie bomo spremljali z molitvijo pri njeni nadaljni poti. Več o tej redovni družbi se najde na internetu: www.schoenstatt.org.au

Kar nekaj rojakov iz našega občestva v Merrylandsu se je pridružilo tamkajšnjim rojakom pri praznovanju v stolnici Srca Jezusovega in potem v dvorani. Hvala vsem!

Zlatoporočenca sta FRANC in IVANKA ŽABKAR - praznovali smo v nedeljo, 12.02., v Figtreeju. Srebrna poročenca sta **FRANC in TEREZIJA SEDMAK,** ki sta se zahvalila Gospodu pri sv. maši v Merrylandsu 12.02.

V nedeljo, 12.2., smo se pri sv. maši zahvalili Bogu za 70-letnico **Marije Kužnik, Teje Bavčar in Tončke Stariha.** Čestitamo!

NAPOVEDNI KOLEDAR

MERRYLANDS: V postnem času bomo znova skušali prenoviti svoje krščansko življenje. "Z večjo vnemo naj bi se posvečali molitvi in delom ljubezni do bližnjega" (iz postnega hvalospeva).

KRIŽEV POT molimo ob četrtkih ob 10.00 (pred sv. mašo ob 10.30) in ob petkih ob 6.45 zvečer (pred sv. mašo).

VSAKO POSTNO NEDELJO ob 3.00 popoldne ste vabljeni k pobožnosti križevega pota v Campbelltown. V nedeljo, 5.03., bova prisotna oba patra. – Na 2. postno nedeljo, 12.03., bo pri 12. postaji križevega pota pridigal škof Peter Ingham iz Wollongonga.

Na 5. postno nedeljo, 2.04., bo križev pot s sodelovanjem mladine ob 9.00 dopoldne, ob 9.30 bo sv. maša.

GOSPODOVO OZNANJENJE, 25.03.: Praznična sv. maša bo ob 9.30 dopoldne, zvečer ob 7.00 pa že vigilna pred 4. postno nedeljo.

Na cvetno soboto, 8.04., bomo izdelovali butarice od 2.00 popoldne dalje. Vabljeni otroci, starši in ostali! Blagoslov bo na cvetno nedeljo ob 9.30 dopoldne na dvorišču, nato procesija v cerkev in sv. maša z dramatiziranim branjem pasijona.

Krizmena maša bo na veliko sredo, 12.04., v stolnici sv. Patrika v Parramatti, ob 7.30 zvečer. Pri tej maši škof blagoslovi sveta olja in posveti sveto krizmo, duhovniki pa obnovijo svoje obljube. Po sv. maši zastopniki župnij prevzamejo sveta olja in jih na veliki četrtek prinesejo pri darovanjski procesiji.

SVETO TRIDNEVJE:

Na veliki četrtek sv. maša zadnje večerje ob 7.00 zvečer, po maši molitvena ura za duhovnike in Cerkev.

Na veliki petek bo opravilo ob 3.00 popoldne, nato češčenje Jezusa v Božjem grobu. Nabirka velikega petka in darovi pri Božjem grobu so za Cerkev v Sveti deželi. – Ob 7.00 zvečer bo križev pot.

Na veliko soboto češčenje Najsvetejšega v Božjem grobu od 9.00 dopoldne dalje. Napišite svoja imena v seznam molivcev v cerkveni veži. - Popoldne blagoslov velikonočnih jedil ob 2.00 in ob 5.00 popoldne. Obakrat bo kratko češčenje Jezusa v Božjem grobu. – Ob 7.00 zvečer slovesna velikonočna vigilija.

NA VELIKO NOČ bo vstajenjska procesija ob 8.00 zjutraj, nato sv. maša. Druga sv. maša bo ob 10.00 dopoldne.

PRILOŽNOST za sveto spoved je vedno pol ure pred sveto mašo.

"PROJECT COMPASSION" je že ustaljena postna akcija. Drug drugega spodbujajmo, da ne bi samo živeli sebi, ampak koristili še drugim, posebno tistim, ki živijo v pomanjkanju, ali si še niso opomogli od cunamija in drugih nesreč. Prejeli ste kartonske hranilnike, v katere zbiramo, kar smo si prihranili pri hrani ali razvedrilu. Tudi našim mladim in svojim prijateljem jo priporočamo (in jo priporočite).

FIGTREE: Sv. maše bodo 12. in 26.03., na cvetno nedeljo, 9.04., na veliko noč, 16.04, in na belo nedeljo, 23. aprila, vedno ob 5.00 popoldne. Na veliki petek bodo obredi v čast Jezusovemu trpljenju ob 7.00 zvečer. – Na veliko noč bo po sv. maši tudi blagoslov velikonočnih

jedil in srečanje ob žegnu v dvorani. Vabljeni!

CANBERRA: Sv. maša bo na 3. postno nedeljo, 19.03., in potem na veliko noč, 16.04., obakrat ob 6.00 zvečer. – Na veliko noč bo po maši blagoslov velikonočnih jedil v dvorani in srečanje ob žegnu, zato prinesite svoje dobrote v košarah ali jerbasih in boste odnesli že**gen domov. Obvestite se med seboj. (Velja tudi za Figtree.)**

GOLD COAST, CORNUBIA-PLANINKA in SUNSHINE COAST: Služba Božja bo: Surfers Paradise v soboto, 22.04., ob 7.30 zvečer, Cornubia – Planinka na belo nedeljo, 23.04., ob 10.30 in Buderim isto nedeljo **ob 5.00 popoldne.**

NEWCASTLE: Sv. maša bo spet na 3. velikonočno nedeljo, 30.04., ko je 5. nedelja v mesecu, ob 6.00 zvečer. (Na belo nedeljo, 23.04., ne bo sv. maše.)

KRST: ALEXIA TERLIKAR, rojena 20.09.2005. Oče Robert Terlikar, mati Lina Aloisio. Botra sta bila Francesca Rinaldi in Peter Terlikar. Sv. Rafael, Merrylands, 29.9.2005.

NAŠI POKOJNI:

V ponedeljek, 6.02.2006, je v bolnišnici Westmead umrl **FRANC NUSDORFER,** star 72 let. Rojen je bil v Vipavi 18.07.1933 staršema Venčeslavu in Mariji, rojeni Furlan. V Avstralijo je prišel leta 1962. Še isto leto sta se v Paddingtonu poročila z Adolfo Kovač, ki je po rodu iz Lokavca nad Ajdovščino. Poleg nje zapušča sinova Karla in Iztoka, hčerki Ano in Kristino ter 6 vnukov, v domovini pa brata Silva in sestro Slavko. Po poklicu je bil zidar in je to delo opravljal 32 let. Bolan je bil že nekaj časa, zadnjih 6 tednov zelo resno. Dan pred smrtjo je prejel zakramente. Pogrebne molitve smo opravili v kapeli sv. nadangela Mihaela v Rookwoodu. Pokopan je bil na novem slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

V sredo, 22.02.2006, je v Sacred Heart Hospice umrl **LJENKO URBANČIČ.** Rojen je bil 19.12.1922 v Šabcu v Srbiji, kjer je oče Franc služboval kot financar. Mati je bila Milena, rojena Kalin. Leta 1926 je bil oče upokojen in se je družina vrnila v Slovenijo, v Gorenji Logatec. Leta 1934 so se preselili v Ljubljano. Ljenko je maturiral na I. Državni gimnaziji na Vegovi v Ljubljani. Kot študent je objavljal črtice v "Naši volji", "Našem rodu" in kasneje v "Jutru" pod literarnim uredništvom Ludvika Mrzela. Svoje črtice je nekaj let objavljal v avstralskih Svobodnih razgovorih. Ob nemškem napadu na Jugoslavijo leta 1941 je bil prostovoljec, kar opisuje v črtici Bojevanje za poizkušnjo. Že sredi leta 1941 je organiziral podtalno nacionalistično skupino Petrova garda. Italijanski fašisti so ga internirali v Gonars. Takrat je napisal "Zapis iz katorge".

Ljenko Urbančič

Bil je aktiven član Sokola in Ljotićevega Zbora ter eden vidnejših organizatorjev slovenskega domobranstva, njegov časnikar in propagandist ter sourednik dvotedenske ilustrirane revije "Slovensko domobranstvo", kakor tudi avtor besedila prve domobranske himne "Legionarji, domobranci".

Domovino je zapustil 6.05.1945. Živel in potoval je po Italiji in Nemčiji. Leta 1950 je prišel v Avstralijo, kjer je delal kot hlapec na posestvu ovac, kot delavec v Snežnih gorah in kot gradbeni in železarski delavec v Sydneyu. Bil je dejaven slovenski kulturni delavec ter izdajatelj in urednik nekdanje revije Žar. Uredil je tudi Slovenski obzornik v Avstraliji. Bil je član Slovenskega narodnega odbora, predsednik društva v Sydneyu in član Slovenskega narodnega sveta. V angleščini je urejal Liberal Spectrum in Espirit de corps. Bil je eden vodečih konservativcev v Avstralski liberalni stranki.

»Od leta 1979 do 1986 je bil predmet ogorčenih napadov v avstralskih občilih zaradi svoje domobranske aktivnosti v državljanski vojni. Napad so podpihovali jugoslovanska komunistična mreža, fabijanski socialistični elementi in pa levičarsko usmerjeno krilo v sami liberalni stranki. Leta 1989 je izšla knjiga izpod peresa Marka Aaronsa, člana poznane judovske stalinistične družine v Avstraliji, Nacistični ubežniki v Avstraliji, ki posveča Urbančiču dve sovražni poglavji, vendar ni dosegla učinka, ker je bil Urbančič trikratno rehabilitiran; v Liberalni stranki, v Senatu in na Vrhovnem sodišču." (Prim. L. Urbančič, Srečanja, portreti in dejanja, 288-289).

Od leta 1995 naprej je v glavnem pisal. Napisal je 6 knjig, pet v slovenščini in eno v angleščini. Ena je izšla celo v Sloveniji. Najnovejša zgodovina Slovenije, ki je izšla leta 2005, ga omenja kot slovenskega izseljenskega pisatelja v Avstraliji. Ves čas je bil aktiven tudi v avstralski politiki, zelo vpliven član konservativnega krila v Liberalni stranki v NSW. Ljenko

je bil poročen z Američanko Beverly Anderson. Do nedavnega sta bila lastnika več akrov zemlje v avstralskih Plavih gorah – Blue Mountains. To zemljo je Ljenko poimenoval po svoji materi Mount Milena. Rad jo je odstopil za počitnikovanje naših otrok in mladine našega verskega in kulturnega središča. Tudi mah za jaslice smo večkrat nabirali na njegovi pristavi.

Pogrebna sv. maša je bila v Merrylandsu v soboto, 4.03., nato smo se poslovili od njega v Rookwoodu, kjer je bil upepeljen. ***p. Darko in p. Valerijan***

Igralska družina Merrylands

Na letnem občnem zboru Igralske družine Merrylands se je zbralo precejšnje število članov, igralcev in tehničnega osebja, da bi izbrali nov odbor in zapolnili praznino, ki jo je zapustila nenadna smrt dolgoletnega predsednika Ivana Koželja. V odbor so bili izvoljeni: Predsednik: Herman Koželj; podpredsednik: pater Darko Žnidaršič; tajnica: Martha Magajna; blagajnik-manager: Mihelca Šušteršič.

Predsednik Herman Koželj bo tudi režiser Dramske skupine in bo v naslednjih nekaj tednih izbral dramsko delo, ki ga bo Igralska družina pripravila za oder - če bo šlo vse po sreči, bo na programu v drugi polovici letošnjega leta. Večina ljudi, ki so obiskovali gledališke predstave naše dramske skupine, že pozna Hermana Koželja, saj je že dolgo nastopal z nami. Herman je bil rojen 4. avgusta 1943 v Celju. V Avstralijo je prišel leta 1966 skupaj z ženo Eriko in sinčkom Marjanom z ladjo Angelina Lauro in se z družino naselil v Wolomooloo v Sydneyu. Kot spreten soboslikar in pleskar je takoj našel delo pri podjetju Bowsen Asfalt, kjer je z manjšimi prekinitvami delal 17 let. Takoj po prihodu ga je starejši brat Ivan pripeljal v Paddington, kjer so se zbirali Slovenci in vključil se je v vse slovenske aktivnosti. Vključil se je v prvi slovenski pevski zbor »Škrjančki«, vendar ga je moral kmalu zapustiti, ker ga je njegova služba vodila na različne kraje izven Sydneya in se ni mogel udeleževati vaj. Že kmalu na začetku se je pridružil Igralski družini, kjer je: Izdelal in poslikal je večino kulis, scenarije in ozadja, ki jih Igralska družina še danes uporablja. Z lastnim lutkovnim odrom je tudi zabaval otroke za Miklavža in pri drugih šolskih prireditvah. Okrog leta 1974 se je družina preselila v Marrickville, kjer je postal občinski odbornik za štiri leta. Zaradi slabega zdravja so se preselili v Katoombo, kjer je bil tudi izvoljen v občinski odbor in kot tak služil pet let, do upokojitve. Zaradi oddaljenosti in prevelike zaposlenosti ni mogel več sodelovati v igralski družini, po upokojitvi pa se je spet vrnil k delu, ki ga je vedno ljubil in sedaj potuje po enkrat ali večkrat na teden po eno uro in pol daleč v eno stran, da se udeleži vaj ali drugega dela za Igralsko družino. Hermanova žena Erika mu je bila vedno ob strani pri njegovem delu. Kot talentirana šivilja je sešila veliko kostumov in rekvizitov za posamezne igre in pomagala tudi pri vstopnini in drugem tehničnem delu pri igrah. Njena pomoč, podpora in sodelovanje mu bo v veliko pomoč tudi pri dodatnem delu organizatorja in režiserja Igralske družine Prav gotovo bo imel Herman dvojno delo, saj je preveč navdušen in talentiran igralec, da bi se zadovoljil samo z vlogo režiserja in prav gotovo ga bomo videli tudi na odru v taki ali drugačni vlogi.

Herman in Erika Koželj

Martha Magajna, Sydney NSW

KONZULARNE URE

A D E L A I D E

v nedeljo, 19. marca 2006, od 11.00 do 13.00 ure, pri verskem in kulturnem središču Sv. Družine (Holy Family Slovenian Mission), 51 Young Street, West Hindmarsh, SA 5007 in od 14.00 do 16.00 ure v Slovenskem klubu Adelaide (Slovenian Club Adelaide Inc.), 11 Lassale Street, Dudley Park, SA 5008.

M E L B O U R N E

v nedeljo, 2. aprila 2006, od 11.30 do 15.00 ure, pri verskem središču sv. Cirila in Metoda (Sts. Cyril & Methodius Slovenian Mission), Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101.

S Y D N E Y

v nedeljo, 23. aprila 2006, od 11.00 do 14.00 ure, pri verskem središču sv. Rafaela (St. Raphael's Slovenian Mission), 313 Merrylands Road, Merrylands (Sydney) NSW 2160.

Za konzularne informacije nam lahko pišete tudi na naš e-mail naslov:

vca@mzz-dkp.gov.si

Več informacij in koristnih napotkov lahko najdete na naši spletni strani:

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Splošne informacije, ki jih posredujemo na konzularnih urah, so brezplačne!

Historični arhiv za slovenske Avstralce - HASA NSW

Piše tajnica HASA, Marija Grosman

Kot je že znano večini naših bralcev, je bil Historični arhiv za slovenske Avstralce - NSW, skrajšano HASA NSW, **ustanovljen na ustanovnem občnem zboru 9. februarja 2003.** Ustanovili so ga zastopniki slovenskih organizacij in posamezniki s pomočjo Inštituta za slovensko izseljenstvo Znastveno-raziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Danes je HASA samostojna, uradno registrirana organizacija, ki ni pod vplivom nobene organizacije ali urada, temveč dela po lastnih pravilih za dobrobit vseh Slovencev v NSW. Je pa prav, da kaj več spregovorimo o delovanju HASA.

Najvažnejša naloga HASA je zbiranje, sortiranje in ohranjanje zgodovinskega gradiva slovenskih organizacij in avstralskih Slovencev, živečih v NSW in ACT. Zbirajo se razni dokumenti, slike, življenjske zgodbe, literarna dela, skratka vse, kar ima kakršen koli zgodovinski pomen. Kot povojni in začetni priseljenci v Avstralijo smo dolžni, da ohranimo našo zgodovino za bodoče rodove.

In kaj se danes dogaja pri HASA? Odbor, katerega sestavljajo člani slovenskih organizacij širom NSW, je v tem času dobil dve sobi v najem v pritličju v verskem središču sv. Rafaela v Merrylandsu, katere je bilo treba primerno pripraviti. V eni sobi so postavljene nove, za arhiv primerne železne omare, druga soba je delovna soba, kjer je računalnik, fotokopirni stroj in drugi pisarniški pripomočki. Bilo je veliko pripravljalnega dela, saj je bilo nujno položiti ploščice po stopnicah in hodniku, prebarvati prostore, vdelati klimatsko napravo in še marsikaj. Soba, kjer se hranijo arhivski artikli, mora imeti stalno določeno temperaturo in vlago, primerno razvetljavo in biti varna pred ognjem. Vsa fizična dela so bila opravljena prostovoljno.

Že v prvi polovici lanskega leta si je odbor zadal nalogo, da začne aktivno in sistematično zbirati zgodovinsko gradivo. Veliko tega materiala je že zbranega, sortiranega in shranjenega v posebnih arhivskih škatlah. Vsaka škatla je posebej označena z imenom organizacije ali posameznika. Vendar je še vedno ogromno gradiva raztrešenega na različnih krajih in nujno bi bilo, da se to zbere in ohrani.

Pred kratkim je odbor pozval slovenske organizacije, da kar sproti pošiljajo HASA na primer letake, vabila, okrožnice, programe, slike, brošure, skratka material, ki se lahko takoj vloži v že odprt register arhivskih dokumentov posameznih organizacij ali posameznikov.

Za posameznike je odbor pripravil **poseben vprašalnik v dveh jezikih.** Ne smemo pozabiti, da so naši potomci druge ali tretje generacije tudi avstralski Slovenci in so torej tudi del splošne slovenske zgodovine v Avstraliji! Nekaj teh vprašalnikov je že bilo izdanih v Wollongongu, Newcastlu in Sydneyu, še več bo razposlano v kratkem. Namen tega vprašalnika je, da ljudje odgovorijo na osnovna vprašanja in, če so pripravljeni sodelovati s HASA. Sodelovanje je povsem prostovoljno in odvisno od vsakega posameznika. Ne smemo pozabiti, da smo prva generacija povojne slovenske imigracije v Avstraliji, in, da bo morda prišel enkrat dan, ko bodo naših vnukov vnuki želeli vedeti, odkod prihajo njihove korenine. Sodelavci HASA pripravljajo tudi avdio snemanje življenskih zgodb posameznikov (digitalni magnetofonski posnetki). Vse slovenske rojake vabimo k sodelovanju, ker le tako bomo zapustili bogato zgodovino našim bodočim rodovom.

Posebno važen **je arhivski material začetnih let** in nikakor ne smemo dopustiti, da se izgubi. Nekaj smo ga že izgubili, saj je veliko slovenskih imen že napisanih na slovenskih grobovih širom Avstralije.

Lani je HASA dobil internet in je dostopen tudi po elektronski pošti. Istočasno pripravlja spletno stran - zaenkrat je res še samo v začetni fazi - kjer bi naj bilo možno najti čimveč podatkov o slovenskih skupnostih v Avstraliji, doseči vse slovenske organizacije in nuditi razne povezave.

HASA se vzdržuje s pomočjo podpore državnih organov in prostovoljnih prispevkov slovenskih organizacij ter posameznikov v Avstraliji. Podpira ga tudi Inštitut za izseljentvo Znanstveno-raziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti ter Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki vsako leto nudi primerno finančno pomoč. Vsem darovalcem in sodelavcem iskrena hvala.

Zaenkrat HASA res nima rednih uradnih ur, vendar odbor upa, da se bo tudi to sčasoma uredilo. Če želite sodelovati ali želite več informacij o HASA, pokličite eno od naslednjih kontaktnih oseb:

Sydney: Tania Smrdel: (02) 9721 1354
smrdel@hotmail.com
Wollongong: Margareth Hatežič (02) 4274 6990
gretahatezic@hotmail.com

Newcastle: Maria Grosman (02) 4954 8619
emgrosman@kooee.com.au
Naslov: HASA-NSW,
PO Box 280
311 Merrylands Road,
Merrylands NSW 2160
E-mail naslov: hasansw@optusnet.com.au

Biserna obletnica poroke Ivana in Ladislave Hozjan

IVAN in LADISLAVA (Slavica) HOZJAN, živeča v Wallsendu (okolica Newcastla), sta v krogu številne družine in prijateljev praznovala 60. obletnico poroke. Ivan, rojen 19.9.1922, in Ladislava, roj. Antolin 16.6.1926, sta bila rojena v Odrancih v Prekmurju. Poročila sta se 27.1.1946 v cerkvi Svete Trojice v Odrancih. Poročno noč sta preživela v hiši Slavine mame, naslednji dan pa sta se kar s kolesom odpeljala na "poročno potovanje" k stricu, ki je živel v bližini.

Slovenijo sta zapustila leta 1956 in s štirimi otroki odšla v Avstrijo, kjer sta preživela nekaj mesecev v taborišču Asten. Družina je prispela v Avstralijo 9.6.1957 z ladjo Flaminia. Dve leti so živeli v taborišču Greta, potem se je Ivan zaposlil v železarni v Newcastlu in družina si je ustvarila dom v Wallsendu. Ivan je nekaj časa iskal srečo tudi na opalih v Coober Peddyju. Njegova zadnja zaposlitev je bila pri Nesci, dobavitelju električne energije v Newcastlu, kjer se je poškodoval in se predčasno upokojil. Tudi Slava je pridno prijela za vsako delo, saj je veliko delala v vinogradih v Hunter Valley, kamor je hodila rezat trto in obirat grozdje, nekaj let je bila zaposlena v perutninskem podjetju (danes Ingham), v restavracijah kot pomočnica v kuhinjah, čistila je stanovanja, itd. V zakonu se je rodilo pet otrok. Bila sta skrbna starša in sta vzgajala otroke v lepem krščanskem duhu. Obdarovana sta s 14 vnuki in 13 pravnuki.

Praznovanja, ki so organizarili sinovi in hčerke z družinami v Wallsend RSL klubu v soboto, 28.1.2006, se je udeležilo okrog 60 sorodnikov, prijateljev, sosedov in znancev.

Iz Slovenije sta prišla Ivan Kavaš s hčerko Vero iz Odranec (z Ivanom sta prijatelja iz otroških let), vnuki iz Nove Zelandije, Mackaya in Zlate obale, Queenslanda, Coffs Harbourja in številni sorodniki ter prijatelji iz Sydneya in Newcastla. Zakonca sta prejela čestitke od angleške kraljice Elizabete II., guvernerja Avstralije in NSW, ministrskega predsednika gospoda Johna Howarda in voditelja opozicije Kima Beasleya ter lokalnih politikov. V nedeljo, 29. januarja, je p. Valerijan med slovensko mašo v cerkvi Presvetega Srca Jezusovega v Hamiltonu zakoncema podelil poseben blagoslov.

Hozjanova družina je zelo poznana v Newcastlu in Sydneyu. Ivan in Slavica sta člana tukajšnjega slovenskega društva in Slavica je predvsem zelo požrtvovalna, ko imamo slovenske maše in se potem zberemo v majhni dvorani na čajanki. Skupaj z Albino Mavrič poskrbita, da so na mizah beli prti in dovolj lončkov za čaj ali kavo in še dobro pecivo.

Rojaki iz Newcastla Ivanu in Slavici iskreno čestitamo ob tako visokem jubileju in jima želimo obilo medsebojne ljubezni in spoštovanja v krogu drage družine še mnogo let. Bog vaju živi!

Lep pozdrav iz Newcastla.

Marija Grosman

Iskrene čestitke in molitveni spomin bisernima zakonskima jubilantoma Ivanu in Slavici Hozjan pošiljamo tudi iz uredništva Misli, katerih zvesta naročnika sta že toliko let, zato smo ju skupaj z njunimi postavili na naslovno stran teh Misli. Naj se Božji blagoslov po njima še naprej razširja na vso njuno razširjeno družino in na vse, s katerimi se srečujeta.

Lepe pozdrave tudi vsem rojakom v Newcastlu in okolici ter hvala Mariji Grosman in vsem našim dopisnikom, ki s svojimi zapisi ohranjate živ avstralsko-slovenski spomin. ***p. Ciril A. Božič***

Moje ime je Husein Muhič. Vi ste pisali v vaši reviji Misli oktober-november 2005 na strani 35 o moji mali uslugi (to je moje delo - služba).

Tu sem spoznal nekaj vaših dobrih faranov, ko sem jih vozil na potovanju po Ameriki in Kanadi in bi se jim rad zahvalil za prijetno druženje.

Nemogoče je v dvajsetih dneh spoznati vse, toda vse, ki so potovali z očetom Metodom in menoj, bi rad pozdravil.

Posebej pa bi se rad zahvalil Anici in Renatu Smrdel za poslani izvod vaše revije in za objavljeno fotografijo, Meti Lenarčič za vso organizacijo in njeno skrb na vsej poti, Lentiju Lenku in njegovemu očetu Valentinu, Marti in Milanu Ogrizek, Aldu in Neviji, Stanetu (medarju) in njegovi ženi, Rasimu in njegovi ženi.

Vsem pošiljam lepe pozdrave iz Amerike.

Vaš šofer avtobusa Husein Muhič

Spoštovani g. urednik "MISLI",
Upam,da ste prejeli moje skromno delo **"Zbirke dela"**. Veseli me, da so gotovi komentarji, katere sem prejel do danes, res vredni in dajejo korajže pisatelju dobre volje in moči za nadaljno pesniško delo. Spodaj je besedilo, ki je priloženo vsaki knjižici v želji, da si lahko delim besede, želje in upanja vrstic bratsko in prijateljsko z vsemi, kateri ljubijo slovensko besedo, domovino, pesmi – pesnitve so iskreno in srčno prikazane.
Iskrene pozdrave iz Coome pod Južnim križem, kjer slovenska zastava ponosno noč in dan plapola.
Iskren pozdrav, mir in vse dobro!
Sprejmite „ZBIRKE DELA" nekaj mojih pesnitev, voščil in pesmi. Po letih se jih je nekaj nabralo, gotova se tudi izgubila, tako, da sem se odločil in z veseljem pripravil to v obliki nekake pesniške izdaje, s pomočjo računalnika sem vse opravil sam.
So dar in lepo bi bilo slišati od Vas, kaj porečete. Gotove pesnitve so bile že v preteklosti objavljene v »MISLIH«. Verska središča in društveni klubi so jih v glavnem že prejeli po pošti, enako tudi nekateri posamezniki. Odposlano je bilo že tudi v Slovenijo in Belgijo. Prvih sto jih je že bilo razdanih oz. poklonjenih, lotil sem se že drugih sto natiskanih. Rad si bi delil z Vami ljubezen do slovenske besede, domovine in pesnitev verzov, kateri so prikazani iz globočin srca »vere, upanja in ljubezni« za vse nas, predvsem pa ljubiteljem slovenskih pesmi. ***Franci BRESNIK***

Cooma, NSW, decembra 2005

Spoštovani g. Franci Bresnik,
poznana mi je Vaša ljubezen do slovenske domovine, domač mi je tudi Vaš žametni glas, ki oživlja slovensko pesem v novi domovini Avstraliji in s katerim častite Stvarnika tudi pri slovenskem bogoslužju v metropoli Canberri. Hvala Vam za poslana izvoda Vaših pesmi, ki so se porodile kot narek Vašega srca. Čestitam za ustvarjalnost Trojiškega farana! Če boste kdaj želeli, da jih tudi še nekoliko jezikovno in slovnično urediva, sem Vam na razpolago. Saj veste, vse ima svoj življenjski utrip in je podvrženo spremembam in pravilom – tako tudi slovenski jezik, ki smo ga kot doto prineseli s seboj in se v njegovi moči sporazumevamo ter si podarjamo svoja najgloblja čutenja.
Še veliko lepih besed – Bog živi! ***p. Ciril A. Božič***

VESELO PO NOVI ZELANDIJI

Od 25. januarja do 9. februarja 2006

Ko se odpravljamo na pot, ugibamo, kako bo. Tokrat se je kar hitro izkazalo, da je bil ves strah zaman. Ko smo v Kew vstopili na avtobus, smo ugotovili, da smo v varnih rokah, saj sta Stanko in njegova žena Mary poskrbela za varnost, toplino in prijetno počutje. Njuna prijaznost nas je prevzela. Z avtobusom smo se odpeljali na letališče, kjer so se nam pridružili tudi rojaki iz Brisbana in Adelaide. Kot ena velika družina smo z letalom poleteli v Novo Zelandijo in pristali na letališču Christchurch. Tam nas je pričakal avtobus z vodičem. Tako se je naše lepo brezskrbno potovanje pričelo. Uživali smo dan za dnem brez skrbi v veseli družbi. Bilo na je 36 potnikov, vseh starosti (od rane pomladi – 20 let, do pozne jeseni – 80 let). Vse vsakdanje skrbi sta nosila Stanko in Mary Prosenak. Za trenutek smo se počutili kot otroci, varni, brz skrbi smo uživali lepote, ki nam jih podarja Stvarnik. Ker Slovenci radi opevamo in pijemo vince, smo se ustavili v malem mestecu Dunedin, kjer živijo ljudje škotskega porekla in oni seveda ne opevajo vinca, ampak radi pijejo whisky. Tako so nam predstavili svoje običaje, praznovanja in specialitete (nadevan želodec, ki ga zalivajo z whiskijem). Povabili so tudi našo reprezentanco, da dobimo občutek, kako se Škoti počutijo, ko oblečejo krilo. Našo skupino so predstavljali: Drago, Rudi in Lidija. Kar lepo jim je pristajala škotska narodna noša. Hvala Bogu, da nismo bili na prostem in ni bilo vetra, kajti drugače bi krila kar frčala in bi morda bil kdo nepripravljen. Ker že govorimo o želodcih, moram reči, hvala Bogu, da nam ni naredil elastičnih. Bilo je veliko okusne hrane na razpolago.
Po obilnosti vsega smo se odpeljali na North Island, kjer smo preživeli lep dan z domačini, Maori.
Jože Rozman je predstavil našo slovensko-avstralsko skupino. Zelo ponosni smo bili na njegovo delo. Hvala Vam, Jože! Nato so nam pa še oni predstavili svojo kulturo in nam zapeli svoje pesmi. Na koncu smo jim pa mi v zahvalo zapeli pesem Mi se imamo radi. Z aplavzom so nam pokazali, kljub temu, da niso razumeli besedila, pa so opazili, da smo vesel narod. Zelo lep in ponosen občutek se mi je vtisnil v srce.
Na potovanju je bilo smeha, veselja, petja slovenskih pesmi... Velikokrat sem potovala s skupino ali tako vesele, složne skupine še nisem doživela.
Kot v mladosti, tako tudi v starosti, se od spominov živi, še posebej, če so tako lepi, kot smo jih doživeli na tem potovanju ***(fotografija na zadnji strani ovitka).***
Kot vedno povsod smo Slovenci veseljaki, ki znamo pridno in pošteno delati, če je treba pa tudi garati in, če je dobra družba, uživati.
Bog živi ves slovenski svet in vse prijatelje!

Matilda Martinčič, Geelong VIC

V SKRBI ZA NAŠO JESEN ŽIVLJENJA

Dragi sopotniki,

že dolgo se v mislih pogovarjam z vami in ko berem kaj informativnega kot tokrat, vam sporočam, seveda, če še ne veste:

Dosti je ponujenega nam, upokojencem, kar sploh ne vemo, oziroma se nam ne da, da bi se pozanimali. Vzemite si vaš del iz milijonske skrinje neuporabljenega sklada za upokojenske nuje!... Kar 270 milijonov dolarjev nas čaka tam, ker nismo vzeli tega dela, ki nam ga je državno računovodstvo namenilo od naših davkov... Na razpolago je knjižica, oziroma kar tri informativne brošure, ki nam razložijo v preprostem slogu, kam se obrniti za pomoč glede tukajšnjih pokojnin, prekomorskih pokojnin in dodatkov; o brezplačnem potovanju po tukajšnjih krajih; cenejšem registriranju avtomobilov in dovoljenja v nekaterih primerih brezplačno; če skrbite za moža ali ženo, otroka ali starše, prijatelje, sosede dobite pomoč; z zlato upokojensko kartico dobite zdravstvene izdatke znižane ali brezplačne; naučite se uporabo računalnika brezplačno. V zdravstveni brošuri boste našli nasvete, kako se znebiti skrbi, revmatizma, slepote, neslišnosti in pridobite si znanje, kako živeti dolgo in zdravo, mladostno in še kaj – predvsem pa brezplačno nadaljne življenje v upokojenski dobi – saj ste drago kupovali to dobo s svojo pridnostjo in davki.

Kličite na telefonsko številko 1800 62 63 62 in vprašajte za oddelek (Department) MF26. Cena klica je brezplačna. Tri brošure pa stanejo $79, samo ena pa $34.90 vključno s poštnino, kar plačate s kreditno kartico. Če pa boste naročili po pošti, pišite na:

Quality Point Department MF26,
PO BOX 28, Bungalow NSW 2479.

Poleg gornjega sem že pred tridesetimi leti napisala željo, ki jo še vedno izražam: Da bi mi, kot upokojenska slovenska družina, delili skupno usodo, kot smo jo nekoč kot novoprišleki – slovenski mladostniki. Pred petdesetimi leti smo zavihali rokave v želji, da si ustvarimo skupno sožitje v tujem okolju. Pridnost nam je pol stoletja dobro služila. Bili smo veseli skupaj pod našimi skupnimi strehami po vsej Avstraliji. Potrepljajte se po prsih s hvaležnostjo samemu sebi... V letih med 1960-70 smo opazili, da so v tem okolju velike razdalje za samo en center. Tako so začele rasti tedaj ali še prej korenine slovenskega drevesa in kmalu so z vašo skrbnostjo pognale sadike in rastli so slovenski domovi - društva. Leta 1972 so nas obiskali člani ansambla Lojzeta Slaka in skupno smo se predstavili širši publiki na televizijskih ekranih širom Avstralije v melbournskem festivalu Moomba, ki je na sporedu vsako leto v mesecu marcu. Zaradi razdalj bivališč, zaposlitve,... smo zadnjih trideset let in več pridno delali vsak na svoji njivi. Celo tisto usodno dobo, ko smo Slovenci trepetali, kaj bo z našo rodno zemljico in svojci, se nismo skupno združili v podporo našim doma, ko so se osamosvajali. Na zgodovinski dan, 26. junija 1991, pa je naš ponosni, čeprav maloštevilni, narod dvignil slovensko zastavo in stopil kot slovenska identiteta v svet.

Za skupno predstavitev našega naroda pri uradnih zadevah smo ustanovili povezavo - Zvezo, ki že ves čas pridno deluje. V začetku smo v sodelovanju pripravili načrte in jih dosti še sedaj izvajamo. Za današnjo, oziroma takratno bodočnost, pa na žalost nismo uradno zabeležili dovolj. Pozabili smo, da ne bomo vedno mladi, močni in zdravi. Naša središča so občudovanja vredna, vendar daleč od naših domov. Tisti, ki jih lepo ohranjate, pa ste občudovanja vredni. Toda, kaj s tistimi, ki ne morejo več uživati svojega dela, svojih sanj in tudi nimajo otrok, da bi dalje sanjali in mnogi, ki so žrtvovali leta za skupnost, pa jih ni več.

Sama sem predlagala v preteklosti predsednikom klubov, hodila po uradih socialnega varstva, obiskala in dobila ter predstavila predloge državnih socialno-varstvenih ustanov in privatnih podjetij, ki se ukvarjajo z oskrbo in gradnjo upokojenskih domov. Vodila sem avtobuse slovenskih ljudi na ogled upokojenskih vasi v želji, da bodo društvenim predstavnikom podali predloge, da bi slovenske domove preuredili v počitniška središča z bazeni, savnami, balinišči, kavarnicami, knjižnicami in vse to pod zdravniško oskrbo. Mi sami bi stanovali v dvosobnih stanovanjih, ki bi bila primerno urejena po standardih, ne daleč stran od zdravstvenih in razvedrilnih prostorov... Naša skrb bi bila samo prehrana, osebna in prostorna nega ter vrtiček, dokler bi lahko še kaj obdelovali, nato pa bi vstopili v popolno oskrbo. Naši otroci in prijatelji bi nas obiskali, skupno bi popili kavo v kavarni ali pa bi obedovali skupaj v restavraciji. Imeli bi tudi prostor za malčke, če bi jih v stanovanju ne želeli... Tudi skupna kapela bi nas sprejela v času potrebe ali nuje blagoslova, kot je to pri nekaterih narodih, ki sem jih obiskala.

Lahko bi celo dodali slovenski oddelek že obstoječim ustanovam drugih narodnosti ali prodali naše domove in skupno gradili po želji. Vsak od nas posameznikov

bi se moral zavedati, da bi to bil verjetno naš edini in zadnji dom, ki ga uprava po vaši želji izselitve ali smrti proda naslednjemu lastniku. Vaši otroci ali izbrani dobijo nato ta denar z odvzemom storitvenega izdatka.
To bi kupili, kot da kupujete lastno hišo ali apartment v počitniškem okolju z zdravstveno in varstveno oskrbo. Ne bi več plačevali davkov ali zavarovalnine, ne elektrike ali plina. Le telefon gre v privatno skrb posameznika, ostalo bi bilo krito pod skupno streho, kar bi plačevali tedensko, letno in to bi krilo vso oskrbo.
Vse zgoraj sva z možem pregledala in kupila dom v stilu vile ob umetnem jezeru po prodaji naše hiše. Na žalost je po hitro napredujoči bolezni moža zdravstveno ocenjevalna služba vselitev tam zaenkrat odsvetovala.
Vsaj tokrat nam ni namenjeno, sem pa napisala ta resnični vzrok, ker so sanje odplavale zaenkrat – morda tudi zato, ker bi za vas želela upokojensko življenje na večnih počitnicah. Kdo ve? Pa srečno!

Helena Leber, Melbourne VIC

Zgodba Albina Porška - piše Cilka Žagar

Cilka Žagar iz Lightning Ridge *je s svojim zapisom* **Še živih 60 let** *zaznamovala Misli v drugi polovici leta 2005 (julij-avgust, september, oktober-november, december). Hvaležni smo ji, da je z nami delila svojo življenjsko zgodbo in razmišljanje o tako usodnem vojnem in povojnem času ter temu dodala še obširno zgodbo Toneta Šviglja. Na uredništvo smo prejeli veliko odmevov takorekoč z vsega sveta in naj povemo, da so bili vsi le pozitivni. Veseli smo, da se nam je Cilka spet oglasila in nam najprej vsaj nekaj čisto malega povedala o sebi. V letošnjem 55 letu izhajanja Misli upamo, da bomo lahko vsaj na kratko predstavili nekaj posameznikov iz avstralske slovenske skupnosti, kakor tudi nekaj zapisov in predstavitev naših ljudi, ki živijo oddaljeni od bolj strnjenih slovenskih naselbin.*
Berimo sedaj, kaj piše Cilka Žagar.

Lightning Ridge je dom priseljencev iz preko sedemdesetih držav. Možje so prišli sem, da bi našli opale in na hitro obogateli, ženske pa so sledile možem. Čeprav večina rudarjev ni našla bogastva, so pa našli prijatelje in jim je kraj postal dom. Prebivalci smo si podobni le v svoji različnosti. Predmet pogovorov so opali in rudarjenje.
Tu sem od leta 1968 do 2000 učila na katoliški šoli, zadnja leta pa med drugim občasno poučujem angleščino in računalnistvo na TAFE, predvsem priseljence. V pogovorih smo se zbližali in napisala sem kratke življenjske zgodbe okrog petdeset priseljencev - učencev. Te zgodbe je objavila Historical Society. Tu je tudi zgodba Albina Porška. Albina sem od prej poznala kot kuharja pri vseh nabirkah - fund raisings za našo lokalno cerkev. Ker ste mi mnogi pisali, da napišem še kakšno zgodbo, sem pripravila zgodbo Albina Porška. Devetega februarja 2006 je bila druga obletnica Albinove smrti. Ker z ženo nista imela otrok, je premoženje razdelil na enake dele in en tak del zapustil naši cerkvi. Imeli smo že prej načrte za gradnjo nove cerkve in njegov prispevek bo veliko pomagal, da jo bomo zgradili. Mogoče bo Albinova zelo skrajšana zgodba zanimiva tudi za bralce Misli.

Moja Slovenija - Moja Avstralija!

Slovenija je najlepša dežela sveta, moj rojstni kraj pa je dragulj v njeni kroni. Rodil sem se 9.2.1920 pod Šmarno goro. Leta 1943 sem odšel od doma in leta 1980 sva se z ženo prvič vrnila domov. Z očetom sva šla na Šmarno goro. Pokazal mi je mesto, kjer sta z mamo nabirala borovnice. On je imel devetnajst let, mama pa osemnajst. Zelo sta se imela rada, toda očetovi starši, ki so bili bogati, mu niso dovolili, da bi se poročil z mamo, ki je bila iz siromašne družine.
Stara mama je zame in mamo kupila leseno hišico in njivo, na kateri je mama pridelala hrano za naju. Ko sem bil star štiri leta, se je mama poročila z revnim fantom, ki se je priselil k njej. Bil sem otrok ljubezni, toda niti oče niti očim me nista marala. Oče me je sovražil, ker je sodišče odločilo, da mora zame plačevati. Vedno se je obrnil proč, ko sva se srečala. Mama me je včasih poslala po meso v njegovo mesnico. Upala je, da bo dal kaj več, toda nikdar ni. Ko sem bil osem let star, se je oče poročil z bogato deklico, ki pa je umrla, ko je rodila dvojčici. Po ženini smrti je oče rekel mami, da bi me vzel k sebi, pa mama ni pustila. Moj oče je bil mesar in moji polsestri imata sedaj vsaka svojo mesnico pri Ljubljani.
Mama in očim sta imela še osem otrok. Moj očim je delal v občinski pisarni in je bil spoštovan človek. Vedno sem imel občutek, da me ne mara, ker me je redno tepel in mi ni pustil, da grem, kamor bi hotel. Ko sem bil star 15 let me je udaril, jaz pa sem ga prijel

in pritisnil na tla. Nisem ga udaril, a povedal sem mu, da me je on zadnjič udaril. Sem bil velik in močan fant in od takrat naprej se me ni dotaknil, a me je vedno kaj izzival. Mama me je vedno ščitila in to ga je jezilo.
Vedno sem si želel postati slikar. S slikarjem Železnikom sva slikala cerkvene strope. Želel sem študirati slikarstvo z Železnikom, toda mama ni mogla plačevati zame. Izučil sem se za mizarja pri Černetu in delal pri njem dve leti, dokler vojna ni vse spremenila. Slovenci so se nekako razdelili na tri skupine: Bogati in uspešni so se bali ruskega komunizma. Upali so, da bodo prestali vojno in nadeljevali življenje, kot so ga bili vajeni. Večina njih je simpatizirala z domobranci, ker so upali, da jim bodo oni obvarovali dom in način življenja. Tovarniški delavci in reveži so se povečini veselili preobrata. Ruski revolucionarji so jim obljubljali, kako bodo vzeli bogatim in dali njim; niso imeli kaj izgubiti, zato so se pridružili partizanom. Mi smo bili katoliška družina in v skupini, ki se ni zanimala za politiko, ampak za preživetje.
Italijani so okupirali Ljubljano, toda severni del, kjer smo živeli, je pripadel Nemcem. Moji dve sestri sta ravno končali osnovno šolo in so ju Nemci odpeljali v Celovec (Klagenfurt), da bosta postali Hitlerjeva mladina. Tam sta živeli v baraki in delali v kuhinji. Jaz sem imel hudo pljučnico na začetku vojne in me niso vzeli v vojsko. Leta 1943 so prišli partizani in me ponoči na silo vzeli s seboj. Zjutraj je mama povedala nemški policiji, da so me vzeli partizani med policijsko uro. Nemci so ujeli nekaj teh partizanov. Eden od njih je pobegnil in drugo jutro ustrelil mojo mamo vpričo šestih otrok. Najmlajša sestra je bila dve leti stara. Ta partizan je bil moj sošolec in fant moje sestre. Kasneje mu je bilo žal in se je obesil.
Nemci so mene poslali v Celovec, kjer sta bili moji dve sestri. Delal sem kot mizar. Koncem leta 1943 so me poslali na rusko fronto. Granate so padale vse okrog mene, a mlad človek se hitro vsega navadi. Enkrat sem pobral neeksplodirano granato in sem jo vrgel proč. Obljubili so mi priznanje za hrabrost. V maju 1945 sem od kmeta dobil civilno obleko in sem skušal priti nazaj v Celovec, toda Rusi so me ujeli in me zaprli v samico. Čez en teden so me spustili na delo in sem pobegnil ter se vrnil v Celovec. Maj v letu 1945 je bil žalosten, moker mesec. Na tisoče protikomunistov se je predalo zaveznikom. Svet je bil utrujen od vojne in so hoteli čimbolj hitro in praktično rešiti problem beguncev. Vrnili so jih komunistom, v smrt.
V Celovcu sem srečal Justino, ki je tja pribežala s svojim fantom - domobrancem. Njenega fanta so vrnili Titu. Z Justino sva se poročila leta 1947. Po poroki sva se prijavila za odhod v Avstralijo. Podpisala sva sporazum, da bova šla delat za dve leti, kamorkoli naju bodo poslali. Na ladji smo se učili angleško. Ob prihodu sem vprašal za delo v mizarstvu in sem dobil delo v Burwood hostelu. Justina je bila čistilka v bolnišnici. V dveh letih sva prihranila toliko, da sva lahko kupila staro hišo. Bila sva srečna. Naučil sem se tudi toliko angleško, da sem odprl samostojno delavnico z dobrim prijateljem iz Afrike. Po njegovi smrti sem pet let kasneje razširil delavnico pohištva in zaposlil enajst ljudi. Poleg vodenja dela sem še dovažal pohištvo trgovinam kot so David Jones in Mayer. V prostem času sem delal lesoreze, slike, ki jih imam še danes. Pri vzdigovanju pohištva sem si pokvaril križ. Moral sem prodati delavnico. Odprl sem trgovino s pohištvom v upanju, da bo delo lažje, toda še vedno sem moral dostavljati pohištvo. Žena je prevzela vodstvo trgovine in zaposlila ljudi. Imel sem tudi trgovino rabljenih stvari, ki sem jo moral prodati leta 1975.
V Sydneyu sem srečal Slovence, s katerimi smo s prostovoljnim delom zgradili dom Triglav. Registrirali smo se kot dobrodelna organizacija, da nismo plačali davka. Izbrali smo dvanajst zaupnikov, ki smo skrbeli, da gre poslovanje v redu. Že pred nami pa sta pater Bazilij in pater Valerijan organizirala gradnjo verskih centrov v Kew - Melbourne in v Merrylandsu - Sydney. Nekateri Slovenci v Sydneyu so sodelovali z jugoslovansko ambasado, drugi pa so se družili v verskem centru. Tisti, ki niso hoteli sodelovati z ambasado, so imeli težave, ko so prosili za vize, da bi šli domov na počitnice. Do nas so bili ambasadorji prijazni in so nam nudili knjige, kasete in obiske kulturnih skupin. V povračilo so zahtevali, da imajo vstop v dom in tako lahko vidijo, kaj delamo. Kot zaupnik Triglava sem pazil, da ambasada ne bi kaj narobe naredila. Ob tem času sem obiskal Slovenca, Jožeta Vrtačnika, v bolnišnici, ker si je pokvaril križ pri rudarjenju. Peljal sem ga domov v Lightning Ridge. Vroče toplice v Lightning Ridgeu so mi pozdravile moj pokvarjeni križ. Kopal sem se sem dvakrat dnevno. Naslednjih par let sem veliko potoval med Sydneyem in Lightning Ridgem. Življenje v Lightning Ridgeu mi je postajalo vse bolj privlačno. Iskanje opalov je bilo razburljivo, všeč mi je bil tudi sproščen način življenja in prijazni ljudje. Prodal sem vse v Sydneyu in zgradil hišo v Lightning Ridgeu, kamor sva se z ženo preselila.
Ko sva se leta 1980 z Justi vrnila v Slovenijo, nas je

povabila očetova hčerka, naj ostanemo pri njih. Pri šestdesetih letih sem tako prvič spregovoril z očetom. Rekel je, da je mamo imel zelo rad in da mu je žal, ker se nista poročila. Žal mu je tudi bilo, da me ni hotel poznati, ko sem bil otrok. Oče je vedno bil resen poslovnež. Ljudje so ga spoštovali. Ko sem prvič odšel iz Slovenije, je bila tam revščina, toda zdaj sem videl, da Slovenci živijo ravno tako razkošno kot Avstralci. Videl sem, da bi doma tudi lahko poslovno uspel. Sem zelo podoben očetu, nikoli nisem imel časa za družabno življenje; uspeh pri delu mi je prinesel več zadovoljstva. Mama je bila bolj vesele in družabne narave. Bila je poštena in dobra delavka, toda denar in uspeh ji nista dosti pomenila.
Moja žena Justina je umrla leta 1998.
Sem vesel, da je Slovenija postala neodvisna in da so si Slovenci bolj naklonjeni. Slovenci smo bili stoletja pod Nemci. Borili so se za samostojnost in obstoj, zdaj pa spet rinejo v Evropsko unijo. Mogoče je dobro, da postanemo del zahodnega sveta, vendar si včasih mislim, da bomo zavrgli vse, za kar so se naši predniki borili. Upam, da si bo narod še vedno pisal sodbo sam.

Marcela Bole piše:

Tretjo nedeljo v februarju, 19.02.2006, sem imela srečo, da me je hčerka Neva peljala v Kew, v cerkev sv. bratov Cirila in Metoda. Bila sem zelo vesela. Bilo je tako nebeško lepo. Občudovala sem, kako se lepo obnašajo naši ljudje, pater Ciril, mladi strežniki in strežnice. Svetujem vsem Slovencem, da se udeležite slovenske maše v Kew. Verjetno je ta cerkvica najlepše okrašena ter hvale vredna. Okrog patra so bili ministrantje kot angelci. Čestitam Vam, pater Ciril! Prisrčna hvala staršem ter otrokom za tako lepo vedenje in požrtvovalnost. Gotovo tudi misijonarka Marija pri tem pomaga. Hvala tudi pevcem na koru, ki so tako lepo prepevali. Kako bi bilo lepo vse to posneti na filmski trak ter poslati na vse strani in pokazati mlademu naraščaju naše stare slovenske navade.

Mašni strežniki in akolit Chris McKean.

Slovenija v besedi in sliki

Ko sem pred slabim letom potovala skupaj z očetom po Avstraliji, si niti predstavljala nisem, kakšen pečat bo v meni pustila ta dežela in ljudje. Vse je tako drugače, kot pri nas v Sloveniji…, pa vendar tako podobno, saj so tam tudi moji ljudje – Slovenci.
Ob najinem obisku pri gospodu Dušanu Lajovicu in njegovi ženi Saši, ki sta naju kljub temu, da sva bila zanju popolna tujca, zelo toplo sprejela v svoj dom, se mi je v srcu porodila velika žalost, ki sem jo čutila in, ki mi je pomagala spoznati, kako se počuti nekdo, ki že desetletja živi v tuji deželi, pa vendar vedno, ko sreča koga iz svoje domovine, spozna, kako zelo hrepeni po njej. Srce je zavedno zasidrano tam, kjer je pustilo svoje spomine in otroštvo.
Ob tej priložnosti bi se želela še enkrat zahvaliti gospodu in gospe Lajovic ter seveda tudi dvema slovenskima družinama – družini Marcen iz Melbourna in družini Cernosa, ravno tako iz okolice Melbourna. Brez njih Avstralije ne bi doživela na način, kot sva ga in spoznala življenje tamkajšnjih ljudi tako od blizu, s priokusom Slovenije seveda. Kajti, če se tega zavedajo ali ne, je v njih še vedno nekaj slovenskega.
Tako se mi je po skoraj enem letu porodila zamisel, da bi lahko tudi sama nekaj prispevala mojim rojakom v Avstraliji. Še naprej bi gojila in razvijala ljubezen do te čudovite celine, hkrati pa bi me tudi Slovenci v Avstraliji bolje spoznali preko mojih člankov in ostalih prispevkov v slovenskem časopisu Misli. Mogoče si bo kdo celo zaželel po dolgih letih znova obiskati svojo rodno domovino, ki je danes verjetno precej drugačna, kot je bila takrat, ko je še hodil po slovenskih vaseh in hribih. Takrat ste seveda dobrodošli tudi pri moji družini in z veseljem vam bom pomagala, če boste pomoč potrebovali, kot sva je bila deležna tudi midva v Avstraliji. Mogoče pa si bo kdo želel prebrati samo kaj o svojem rojstnem kraju in zelo bom vesela, če se mi boste odzvali z željo, da napišen kaj o tem ali onem kraju in ljudeh ter pošljem tudi sveže fotografije z isto vsebino. Upam, da Vam bodo moji prispevki polepšali kakšno uro branja in vabim Vas, da mi tudi sami pošljete kakšne predloge in zamisli glede mojih prispevkov v Mislih.

Kontakt na e-mail: ***lidia238@gmail.com***
Naslov: Lidia Kovačič, Pristava 7a,
3253 Pristava pri Mestinju
Slovenia - Evropa

Iz Kraljičine dežele - QLD

Hvala Vam za lepo urejene in bogato opremljene Misli, ki lepo predstavljajo življenje slovenske skupnosti širom Avstralije, kakor tudi novice iz Slovenije. Posebno dopis dr. Edija Gobtza zgovorno priča, kako težko se je uradnim slovenskim medijem ločiti od njihovih starih zlatih časov, ko so pisali, karkoli so hoteli in karkoli je papir prenesel. Zato jim je še vedno težko sprejeti, govoriti in pisati to, kar je res. Prav je, da Misli poročajo tisto, kar tam še vedno nočejo objaviti.

Iz tukajšnje slovenske skupnosti vam najprej poročam podatke pokojnih:

HELENA TRPIN, po rodu Francozinja, (vdova po možu Ludviku Trpinu, doma iz Števerjana, +14.2.1993), je umrla 22. januarja 2006. Precej Slovencev se nas je zbralo v ponedeljek, 30.01.2006, v kapelici pokopališča v Buderimu, kjer smo se poslovili od pokojne Helene (predno je bila upepeljena). S pokojnim Ludvikom sta bila pogosta udeleženca slovenskih družabnih prireditev.

ADOLF GRANDOVEC - rojen 17.03.1941 v Mirni na Dolenjskem – je umrl je 28.01.2006 v Brisbanu. Pogrebna sv. maša za pokojnega Adolfa je bila v torek, 1. februarja, v St Flannan cerkvi v Zillmere, katere se je udeležil tudi njegov brat Jože z družino iz Melbourna in prijatelj Janez Golež z družino iz Tasmanije, kjer je pokojni več let živel. Krsto pokojnega Adolfa je krasila slovenska zastava. Adolf je prišel v Avstralijo leta 1966. V Melbournu ga je pater Bazilij poročil s Hermino roj. Gorjan. Poleg vdove Hermine pokojni zapušča sinova Renata in Erika in hčerko Doris. Ker je družina šele pred par leti prišla v Queensland, jim še ni uspelo navezati stikov s slovensko skupnostjo, zato nas tudi ni bilo veliko navzočih pri pogrebu.

V Tweed Head hospital je 28.01.2006 umrl **IVAN VIDOVIĆ**, star 72 let, po rodu Hrvat. V Avstralijo je prišel leta 1962 skupaj z ženo Marijo doma iz Metlike, kjer sta se tudi Marija in Ivan poročila. Pogreb za pokojnega je opravil v torek, 31. januarja, domači duhovnik v cerkvi sv. Monike v Tuigun na Gold Coastu. Oba, Ivan in Marija, sta se rada udeleževala slovenskih prireditev. Pokojni zapušča vdovo Marijo in dva sinova. Vsem iskreno sožalje.

Da ne bom poročal samo o pogrebih, bi Vam rad še predstavil **uspehe MIRKE ZAVNIK iz Buderima.** Vsak obiskovalec prijaznega doma Mirke in Brunota bi lahko kmalu opazil številne pokale, pohvale in priznanja, katere je Mirka prejela za svoje športne uspehe pri tukajšnem športu green bowling. Toda Mirkina odlika ni samo v številnih trofejah, temveč v njenem doprinosu oz. prostovoljnem delu poučevanja kot inštruktorice te priljubljene športne panoge, saj že osmo leto uči in trenira nove člane velikega lokalnega športnega kluba. Mirka pravi, da bo vršila to dolžnost, (če Bog da) še dve leti, da bo stem zaključila 10. letno delo inštruktorja. Za to požrtvovalno delo je prejela priznanja tukajšnega premierja vlade Queenslanda in ministrov, za kar ji moramo čestitati.

Žal mi je, da do sedaj še nismo imeli prilike, da bi **patru Valerijanu** ob njegovi pomembni obletnici 80. rojstnega dne izrazili našo hvaležnost za vse delo in tudi za dolga in utrudljiva potovanja v Queensland, ko nas že toliko let redno obiskuje in skrbi za nas. Zato mu ob tej priliki v imenu tukajšnjih prijateljev želim še mnogo zdravih let med nami. Prilagam vam fotografijo s sestanka Upravnega odbora društva Planinke:

spredaj sedita Danilo in Slavka Maver, sledijo z leve na desno so: Sita Špilar, Vince Čoper, Stane Cerar, Albina Vah, Irena Jernej, predsednik Mario Logar, tajnica Mary Cerar, blagajnik Edi Kordiš, Tone Brožič in Frida Celin. Na žalost je kamera na desni zgrešila Terezijo Kordiš in na levi Sito Špilar.

Društveni pikniki bodo na prvo in tretjo nedeljo v mesecu. Dobrodošli na: 146 Redland Bay Rd., Cornubia (nasproti BP garaže). Lep pozdrav vsem! ***Mirko Cuderman QLD***

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

DVA DNEVA krajši februar je hitro minil. Na prvo nedeljo smo praznovali Prešernov spomin – program je pripravil kulturni odbor; imeli konzularne ure, ko je bila prvič med nami nova tretja sekretarka Veleposlaništva RS v Canberri gospa Božena Forštnarič, ki je kaj hitro okusila, da ima v Melbournu kar precej opravkov, saj je delala skoraj do četrte ure popoldne. Kako mladostna je, pa si lahko ogledate na fotografiji na predzadnji strani ovitka teh Misli.

Na tretjo nedeljo v februarju sta pričela **s poukom Slomškova ŠOLA in TEČAJ slovenskega jezika za odrasle.** V šoli je 14 učencev, na tečaju pa 6. Hvala ravnateljici Veronici Smrdel in u;iteljicam Metki McKean, Lidiji Bratina in Mariji Anžič ter Dragi Gelt za odlično zastavljeno delo. Društvo sv. Eme je s sodelavkami in sodelavci pripravilo odlično družinsko kosilo, ki bo spet na programu vsako tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši. Bo pa odpadlo v mesecu aprilu, na veliko noč. Takrat se pa spodobi, da smo doma, zbrani v krogu svojih najbližjih. Društvo je imelo prvo nedeljo v februarju svoj občni zbor, ki pa ni prinesel nikakršnih sprememb. Se je pa javilo nekaj novih moči, kar je razveseljoče. Seja Pastoralnega sveta je bila 20. februarja in je nakazala delo in načrte, ki so v nadaljevanju predstavljeni. Redne mesečne seje ima tudi svet zaupnikov doma matere Romane skupaj z upravnico in patrom, saj je dom del slovenskega misijona v Kew. Zaupniki doma opravljajo svojo odgovorno služenje brezplačno. In vam povem, da je to veliko in odgovorno delo.

KRIŽEV POT bomo premišljevali v postnem času ob nedeljah pri obeh svetih mašah, ob torkih ob 10. uri pri molitvenem srečanju ter ob petkih ob 7.30 zvečer. K molitvenemu srečanju ob torkih ob 10. uri dopoldne vabimo vse, ki vam to čas dopušča, še posebej pa tiste, ki živite ne tako daleč od Kew. Po molitvenem srečanju je možnost tudi družabnega srečanja v okviru Slovenskega socialnega skrbstva in informacijskega urada. Za to srečanje starejših članov slovenske skupnosti smo dali na razpolago dvorano (nekdanjo jedilnico) v Baragovem domu.

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD je samostojno telo (Incorporated Body), ki so ga lansko leto ustanovili predstavniki slovenskih organizacij Viktorije. Kljub štirim slovenskim domovom z mnogimi prostori za različne dejavnosti v različnih predelih Melbourna, se je ustanoviteljem zdelo, da bi bil najprimernejši kraj za pisarno v prostorih našega misijona. Ker v lanskem letu ni bilo pouka Slomškove šole, smo dali na razpolago del učilnice. Letos pa imamo 14 učencev in razred je seveda zavzet in, hvala Bogu, služi svojemu namenu. Da bi pa Uradu vendarle omogočili delovanje v Kew, če menijo, da je tu najprimernejše, smo pospravili in prenovili v bližini knjižnice sobo, ki je dosedaj služila za skladišče in jo preurejamo v lepo pisarno, ki jo bomo po najemni pogodbi oddali Uradu v najem za določeno obdobje z možnostjo podaljšanja pogodbe. Vodstvo Urada pa verjetno tudi že razmišlja, da prenese kdaj kakšne dejavnosti tudi v prostore slovenskih društev in klubov in jih približa članom, saj mnogi ne morejo več voziti daleč, še pa gre v bližni svojega doma. In slovenski prostori društev in klubov so kar lepo posejani po vseh štirih krajih sončne poti Melbourna. - Pisarna urada je sedaj odprta ob torkih od 11. ure dopoldne do 15. ure popoldne in ob petkih od 19. do 20. ure.

Sedaj pa v Baragovem domu res nimamo več nobenega neizkoriščenega prostora. Tudi Baragov hostel je popolnoma napolnjen, saj se je začelo novo akademsko leto in prav v tednu, ko je bil ministrski predsednik John Howard na obisku v Indiji, smo sprejeli na stanovanje pet študentov iz Indije, tako, da so v štirih sobah sedaj celo po dva stanovalca. Več jih ne moremo sprejeti. Zvedeli pa so za nas po priporočilu prijatelja, nekdanjega stanovalca pri nas. V hostelu imamo Slovence, Hrvata, Nemca, dva Avstralca, dva Slovaka,

Rusa, Malezijca, Italijana, Indijce – zelo pestra družba, ki zahteva vsak dan tudi svoj čas in skrbi. Brez stanovalcev, ki jih imamo v Baragovem hostelu, ne bi mogli več vzdrževati te velike hiše. Za potrebe misijona bi zadostovala veliko manjša hiša, ampak tako pač je. In sedaj je treba zelo modro gospodariti in se ukvarjati še s stvarmi, s katerimi se v drugačnih razmerah ne bi bilo treba.

PROJECT COMPASSION 2006 – Postna akcija Caritas Australia – COMPASSION IN ACTION - šparovčki so še na razpolago ob izhodih iz cerkve.

Na praznik sv. Jožefa, v nedeljo, 19. marca, bo ob 12.30 **sv. maša v dvorani kluba JADRAN,** 35 Duncans Lane, Diggers Rest.

POSTNO ROMANJE nas bo tudi letos vodilo na hribček nad Bacchus Marsh k pobožnosti križevega pota in Kalvarijsko-velikonočni daritvi - sveti maši in sicer v soboto, 1. aprila 2006. Romanje bomo nadaljevali in si v bližnji okolici ogledali še kakšno znamenitost. Odhod avtobusa bo iz Kew ob 9. uri, povratek okrog 6. ure zvečer. Cena vo\nje je $22. Prijave sprejema Fani Šajn, telefon 9853 1946.

MAŠA V DOMU MATERE ROMANE bo na prvi petek v aprilu, 7. aprila, ob 10.45 dopoldne. Ob 10.00 bomo molili v cerkvi križev pot, nato bo izpostavljeno Najsvetejše, sledijo litanije predragocene Krvi Jezusove, nato bo blagoslov z Najsvetejšim, potem pa gremo v dom, kjer bo sveta maša.

Generalno čiščenje **in pletenje butaric** bomo imeli na cvetno soboto, 8. aprila. Ob 8. uri zjutraj bo sveta maša, ob 9. uri začetek del ter za sklep BBQ.

CVETNA NEDELJA, 9. aprila 2006: Čeprav je to druga nedelja v mesecu, bosta sveti maši v Kew ob 8. in 10. uri, ker nam bo ta dan pomagal p. Miha Majetič, ki se v vietnamski skupnosti minoritov v Springvalu pripravlja na delo v misijonih v Vietnamu. Blagoslov zelenja in sveta maša z dramatiziranim branjem pasijona bo ob 10. uri na dvorišču pred lurško votlino, če nam bo vreme naklonjeno.

V GEELONGU bo sveta maša ob 11.30 in v ST. ALBANSU ob 5. uri popoldne. V Geelongu bo maševal p. Miha Majetič. V St. Albansu bo od 4. do 5. ure spovedovanje.

V E L I K I T E D E N :

TOREK VELIKEGA TEDNA: Ob 11. uri dopoldne bo krizmena maša v stolnici sv. Patrika v Melbournu.

VELIKI ČETRTEK, 13. aprila: Sveta maša Jezusove zadnje večerje bo v cerkvi ob 7. uri zvečer. Po maši bo molitvena ura ob Jezusu v ječi.

VELIKI PETEK, 14. aprila: Ob 11. uri dopoldne bo v cerkvi pobožnost križevega pota, ob 3.00 popoldne pa opravilo Jezusove smrti – tudi v cerkvi. Nato bo molitev ob božjem grobu pred lurško votlino. Nabirka tega dne je po vsej vesoljni Cerkvi namenjena za Sveto deželo – za vzdrževanje cerkva, šol, bolnišnic in drugih ustanov.

VELIKA SOBOTA, 15. aprila: Ob 7. uri zvečer bo na dvorišču pred lurško votlino začetek velikonočne vigilije, velikonočna procesija, blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA, 16. aprila 2006: Praznični sveti maši bosta ob 8. in 10. uri. Deseta maša bo na dvorišču pred lurško votlino. Vedno bo blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKONOČNI PONEDELJEK, 17. aprila: Sveta maša ob 8.00 in 10.00.

ZAKRAMENT SPRAVE - sveto spoved je mogoče opraviti v naši cerkvi v Kew vedno pol ure pred mašo, v velikem tednu uro prej in še izven tega časa. Spovedovanje **v ALTONI NORTH** bo v sredo, 5. aprila, od 4.30 do 6.00 popoldne in nato **v GEELONGU** isti dan od 7.00 do 8.00 zvečer. **V SPRINGVALE** bo spovedoval misijonar p. Miha Majetič v četrtek, 6. aprila, od 6.00 do 7.00 zvečer. Spovedovanje **v ST. ALBANSU** bo na cvetno nedeljo, 9. aprila, od 4. do 5. ure popoldne.

WODONGA: Praznično slovensko bogoslužje bo v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi na belo nedeljo, praznik Božjega usmiljenja, 23. aprila 2006, ob 7.00 zvečer ter zopet na nedeljo Kristusa, Kralja vesoljstva, 26. novembra 2006.

MORWELL: Slovenska služba Božja bo tokrat izjemoma na peto nedeljo v aprilu, 30. aprila, ob 6.00 zvečer. Tam je sicer sveta maša vsako četrto nedeljo v mesecu vsak drugi mesec. Tako bo potem spet 25. junija, 27. avgusta, 22. oktobra ter na praznik sv. Štefana, v torek, 26. decembra, ob 6. uri zvečer.

RADIO SBS in RADIO 3 ZZZ bosta gotova namenila del svojega programa tudi sporočilu velikega tedna in velike noči.

Na seji pastoralnega sveta smo se pogovarjali že tudi **o praznovanju 15. obletnice slovenske državnosti,** ki jo bomo praznovali na sam praznični dan, v nedeljo, 25. junija 2006. Prišli smo do sklepa, da bo najlepše, da to praznujemo s telovsko procesijo – praznik Sv. Rešnjega Telesa in Krvi je 15. junija. Pri telovski

procesiji sodelujejo vsa štiri slovenska društva iz Melbourna ter društvo iz Geelonga in to je zaenkrat tudi največje sodelovanje slovenske skupnosti v Viktoriji. Zadnje dni pa nas je obvestil častni generalni konzul RS za NSW g. Alfred Brežnik, da pride v tistem času na gostovanje oktet Zven iz Črnuč in da bo prav tisto nedeljo zjutraj priletel iz Sydneya v Melbourne, kjer bi lahko že pri nas nekaj zapeli, popoldne pa pripravlja g. Peter Mandelj koncert na SD Melbourne na Elthamu.

KRSTI: Oskar Daniel BRADBURY, rojen 24.04.2005, Bundoora VIC. Mati Nadia Domanjko, oče Daniel Paul Bradbury. Botra sta Michael Domanjko in Pauline Bradbury. Sv. Ciril in Metod, Kew, 26.02.2006.

Dvojčka: Rhian Nicholas in Emma-Rose DAVEY, rojena 18.06.2004, Berwick VIC. Mati Helen Pirc, oče Nicholas John Davey. Botra sta Hilary in Thu Davey. Sv. Ciril in Metod, Kew, 04.03.2006.

Calven Jeremy LIPEC, rojen 09.07.2005, East St. Kilda VIC. Mati Vesna Krsteska, oče Jeremy Lionel Lipec. Boter je Michael Padovan. Sv. Ciril in Metod, Kew, 11.03.2006.

ODŠLI SO OD NAS:

ANTON KRISTIAN SKOK je umrl po kratki bolezni za rakom 31.01.2006 v bolnišnici v Western Hospital v Footscrayu (v prejšnjih Mislih je enkrat zapisan napačen mesec). Rojen je bil na božični dan, 25.12.1936, v vasi Mereče pri Ilirski Bistrici. Leta 1959 se je v Parizu poročil z Marijo Šenkinc, prav tako iz Mereč. Poročil ju je g. Nace Čretnik. Hčerka Martina se je rodila še v Parizu (sedaj poročena z Leopoldom Ujchichem), Nadia in Adriana pa že v Melbournu (Adriana je poročena z možem Andrewjem Muir, živita v Perthu). Lanski božič je Tone preživel v bolnišnici. Ugotovili so, da ima tumor v črevesju in raka že vsepovsod in ni pomoči. Nekaj dni pred smrtjo je pobožno prejel zakrament sv. maziljenja in sv. obhajilo. Ob njem so bili vsi njegovi. Tone je bil dobrega srca, to je pokazala tudi udeležba na pogrebu. Njegov vrt in njegova garaža sta razodevala veliko ljubezen do vsega živega. Molitve zanj smo imeli v pogrebnem zavodu Jensen Funerals v nedeljo, 5.2.2006, naslednji dan pa v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu pogrebno mašo ter nato pogreb na Keilor pokopališču. Namesto cvetja na grob so sorodniki namenili darove domu matere Romane, za kar se jim najlepše zahvaljujemo. V Sloveniji ima Tone še sestro Anico Kraševec v Merečah, v Melbournu pa poleg družine še sestrično Anko Pekol.

ZDRAVKO (VAL) KOLAVČIČ je umrl 01.02.2006. Rojen je bil 01.07.1918 v Mirnu pri Gorici v družini petih otrok. Leta 1952 se je poročil s Sue in v zakonu so se jima rodili štirje otroci: Val, Mairead, Mary in Adrian. Žena Sue je že tudi pokojna. Pogrebno mašo zanj je daroval avstralski duhovnik v cerkvi Sacred Heart v Croydonu 8.2.2006, nato pa je bil pogreb na Lilydale Memorial Cemetery.

FELIKS KOŠIR (Felix Koshir), rojen v Trstu 25.05.1919, je umrl v bolnišnici v Frankstonu 25.02.2006. V Avstralijo je prišel leta 1955 in se poročil z Vido Černigoj iz Trsta. Srečko, kot se je tedaj imenoval, je bil predsednik Slovenskega društva Melbourne v letih 1959-1960. Tista leta je bil tudi zelo dejaven v igralski skupini pri režiji in igranju. Pozneje se preselil v oddaljeni Frankston. Molitve pred pogrebom so bile 2.2.2006 v Bunurong Memorial Park v Dandenong South, pokopan je bil na Frankston pokopališču. Zapušča ženo Vido in sinova Freda in Paula.

JULIJANA RAZBORŠEK roj. Barič je umrla 01.03.2006 v Royal Melbourne Hospital. Rojena je bila 10.09.1925 v Radencih v družini devetih otrok, dva sta umrla že kot otroka. V Avstriji je v taborišču srečala Karla, doma iz Trbovelj, s katerim se je poročila leta 1958. V januarju 1959 sta priplula v Avstralijo. Najprej je delala v nemški restavraciji, pozneje pa je študirala in se nato zaposlila kot sestra pri Mount Royal Geriatric Hospital. Rada in veliko je delala tudi v kuhinji slovenskega društva na Elthamu. V veliko veselje pa ji je bila njena družina in vrt okoli domače hiše. Zadnja tri leta jo je bolezen izmučila. Mesec dni pred smrtjo je preživela v domu matere Romane. Zapušča moža Karla, sina Alexa, hčerko Julie Falcone z možem Mariom in otrokoma Jamesom in Tiphany, v Sloveniji pa še sestri Jožefo in Katarino ter brata Marka in Viljema. Sestri Antonija in Marina ter brata Jure in Jože sta že pokojna. Molitev rožnega venca je vodila molitvena skupina pred pogrebno mašo v torek, 7.3.2006, pokopali smo jo na pokopališču Northern Memorial Park v Fawknerju.

Gospa Lojzka Novak nam je sporočila, da je 04.07.2005 umrl v Melbournu v bolnišnici Alfred Hospital **MIRO PODBORŠEK.** Rojen je bil 10.02.1940 v Ribnici na Dolenjskem. Tam je bil tudi ministrant pri g. dekanu Alojzu Dobrovoljcu skupaj z Antonom Novakom, ki sedaj živi z ženo Lojzko na Philip Islandu (Cape Woolamai). Zapušča ženo Jenny (Avstralka), sina Jonathana in hčerko Mio. V Avstralijo je prišel leta 1959. Delal je najprej kot natakar, nato je imel svojo trgovino v Hawthornu. Zbolel je za levkemijo.

Pogrebni obred je bil v anglikanski cerkvi All Saints v Fitzroyu, nato je bil kremiran.
Hvala vsem, ki ste nam posredovali podatke in hvala tudi tistim, ki nas pravočasno obvestite, da moremo bolne in ostarele obiskati še žive in jim prinesti tolažbo in moč vere. V letošnjem letu sem večino teh, ki sem jih pokopal, prej tudi duhovno pripravil na zadnje veliko potovanje v Očetov objem. Bogu hvala! ***p. Ciril***

ZAHVALA

Ob nenadnem odhodu **ANTONA SKOKA** od nas bi se želela zahvaliti vsem, ki ste prišli k molitvi in pogrebu, nam izrazili sožalje, darovali za cvetje ali po našem namenu namesto cvetja za dom matere Romane; p. Cirilu za obisk v bolnišnici in pogreb, hvala slovenskemu klubu v St. Albansu za tako dobro pripravljeno postrežbo po pogrebu. ***Žena Marija, hčerka Martina Ujchich z družino, hčerka Nadia in hčerka Adriana Muir z možem Andrewjem.***

IZ PERTHA, WA:

V Perthu je 04.11.2005 umrla **IVANKA CIREJ.** Rojena je bila 05.01.1929 v Blatni Brezovici. V Zahodno Avstralijo je prišla leta 1950 skupaj z možem Ivanom. Oba sta postala ustanovna člana Slovenskega kluba v Perthu. Ivana je bila dolga leta članica upravnega odbora in tudi blagajničarka. Leta 1984 je postala urednica slovenskega radijskega programa, ki ga je z veseljem pripravljala in vodila 16 let. Leta 2000 je zbolela in se morala posloviti od dela, ki ga je opravljala z veseljem. Zaradi sladkorne bolezni je imela slabo prekrvavitev nog, zato so ji morali odstraniti obe nogi pod kolenom. Sledila je srčna kap. Pomagali so ji z srčnim vzpodbujevalnikom. Leto pozneje je doživela še kap. Spet se je z vso voljo zdravila in tudi popravila. Toda v letih pozneje so se mnoge stvari zapletale in je morala večkrat v bolnišnico. Lansko leto, 4. novembra 2005, se je njeno plemenito srce za vedno ustavilo. Zapustila je moža Ivana, s katerim je bila poročena 56 let, tri hčerke: Maryanne, Veroniko in Helen ter pet čudovitih vnukov: Angelo, Melisso, Stevena, Lauren in Olivio. Slovenski klub v Perthu je izgubil izredno marljivo in predano članico slovenske skupnosti. Naj počiva v miru! ***Ana Kočar, Perth WA***

Hvala, gospa Ana, za Vaš dopis, saj sicer iz Pertha ne zvemo kaj dosti. Pa bodite Vi naša dopisnica iz Zahodne Avstralije. Oglasite se nam še kaj, saj bo za vse nas zanimivo zvedeti, kako kaj živite tam na Zahodu. Hvala! ***p. Ciril***

EVOLUCIJA

V našem domu matere Romane v Kew živi Mato Topić, ki veliko premišljuje in tudi piše. Bralcem Misli bi tokrat rad posredoval svoje razmišljanje o evoluciji.

Za evolucijo pravi leksikon, da je dolgotrajni in dolgoročni usmerjen razvoj v urejeno prirodno zakonitost. To je znanost o nastanku in počasnem spreminjanju in razvoju organizma.
Če je evolucija dolgoročni in usmerjeni razvoj, moramo najprej spoznati, kaj je to, kar se je moralo razvijati, da je postalo to, v kar se je razvilo in odločilo v ta načrtovani razvoj. Vse to nas uči, da se je moralo najprej nekaj ustvariti in vzpostaviti smernice tega razvoja. Tako je bilo potrebno najprej ustvariti neko bistvo za ta aktivni proces evolucije, na primer na naši zemlji obstajajo vsi dokazi o tem, kako in zakaj dežuje. Kadar in kar se dogaja v naravi, so za vsem tem zakoni. Kdo je tisti, ki je te zakone postavil v to naravo? Nikakor se narava ni ustvarila sama, nekdo jo je moral skupaj z zakoni ustvariti.
Za evolucijo pravijo, da je to znanost o nastanku in razvoju organizma, sicer se ne ve, kdo je ta znanstvenik, ki je ustvaril to znanost, ki se je sčasoma razvila v delo pri nastajanju organizma. Taka in podobna evolucija je stvarnost, ki je praktično nastala že od prvega dne nastanka snovi, kar pomeni mnogo pred Darwinom in njegovo teorijo. Odkritje vsega obstoječega razvoja je tisto, kar je že bilo odkrito in to je ustvaril Bog.
Povejte mi, prosim, predno ste se rodili, ali ste si sami izbrali svoj spol? Ste si mogoče sami odločili, da boste devet mesecev brezskrbno rastli pod materinim srcem, ali so to odločili vaši starši? Ste si zadali, da boste odrasli v 20 letih, ali je to nekdo drug odločil za vas? Kakor zgleda, je bilo vse to že pred tem vse urejeno. Skupna misel vsega stvarstva je torej sam Stvarnik – Bog vsemogočni!
Zakaj so živa bitja tako različna? Zakaj vzame živali – na primer prašiču, samo leto dni, da odraste in v tistem letu doseže težo do ali celo preko 120 kilogramov in se je sposoben že v tem letu razmnoževati. Kako bi bilo, če bi prašič odrastel šele pri 20 letih, kot človek?! Zakaj je vse tako ustvarjeno in kdo je zopet tisti, ki nam vse to urejuje? To so vprašanja, ki zahtevajo odgovore.

Mato Topić, dom matere Romane, Kew VIC
(prevedla Meta Lenarčič)

NOVI ODBOR SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Mladi predsednik je Robert Fisher

Kakor svež veter se je po slovenski skupnosti v Sydneyu razširila novica, da ima Slovensko društvo Sydney, ki spada med najstarejše slovenske organizacije v Avstraliji, novega mladega predsednika iz vrst "ta-mladih" avstralskih Slovencev, Roberta Fisherja. Našla se je priložnost za pogovor z njim na Prešernov dan ali dan slovenske kulture, na dan, ki je še posebno pomemben za Slovensko društvo Sydney, saj vežo doma krasi doprsni kip dr. Franceta Prešerna, delo znanega slovenskega kiparja Zdenka Kalina.

Robert Fisher je, kot večina naših mladih, zelo zaposlen človek, vendar si je vzel čas, da nam je povedal malo o sebi, svoji družini in načrtih za nadaljnje delo v zelo zahtevni slovenski organizaciji. Doma je v Merrylandsu, kjer se je v bližini verskega središča naselilo veliko slovenskih družin. Oče Ludvik in mati Sonja sta že dolga leta neutrudna delavca v verskem središču Merrylands, posebno še mati Sonja, ki skrbi za red in organizacijo v cerkvi sv. Rafaela in okoli nje in je za svoje delo tudi prejela visoko pohvalo za »Slovenian of the Year Awards«, ki se vsako leto podeljuje zaslužnim delavcev v slovenski skupnosti pri klubu Panthers-Triglav.

Robert je bil rojen leta 1978 in je svoje prve dolžnosti v slovenski skupnosti začel kot ministrant pri starosti sedem let, vse do petnastega leta. Medtem je tudi obiskoval Slomškovo šolo, dokler ga niso ustavile športne dolžnosti v redni šoli, ko je začel igrati kriket in nogomet. Vmes je sodeloval pri jazz plesni skupini in folklorni skupini, najprej v verskem središču Merrylands in nato v Slovenskem društvu Sydney, celih osem let, dokler se folklorna skupina ni razkropila. Sodeloval je tudi v Igralski družini Merrylands, kjer je, kakor je doraščal, napredoval od vlog otroka, pastirčka ali hlapčka pa do vlog mladega fanta, zaljubljenca ali ženina. V odbor Slovenskega društva Sydney je vstopil leta 1999, kjer je delal kot tajnik odbora. Zaradi preobremenjenosti je prenehal z delom v Igralski družini, kjer se je njegova odsotnost zelo občutila. Sedaj je zaposlen v poslovnem delu mesta, kot »Insurance Broker« pri veliki firmi Cowden Insurance Brokers in pravi, da je moral dobro premisliti, preden je prevzel zahtevno vlogo predsednika Slovenskega društva Sydney.

Glavna pobuda za njegovo odločitev je bila njegova lastna zavzetost in predanost ideji, da je treba nadaljevati delo slovenskih organizacij, poleg tega pa tudi zavest, da se je prijavilo in se obvezalo za delo veliko število dobrih in sposobnih ljudi, ki so pripravljeni z njim deliti breme vodenja kluba. Lahko pogledamo samo imena odbornikov, ki so se obvezali za delo: Poleg predsednika Roberta Fisherja je podpredsednica Mira Smrdel, ki mu bo prav gotovo v veliko pomoč. Tajnik odbora je tudi »ta-mladi« Joe Erzetič, ki mu bo pri delu pomagala pomočnica Heidi Zavrl. Blagajniku Jakobu Kornhauserju bo pri delu pomagala pomočnica Erika Žižek. Poleg njih so še v odboru Ančka Erzetič ki bo skrbela za oskrbo kuhinje, Ivica Kornhauser, Franc Lorber in Lojze Lajh in tudi drugi ljudje, ki niso člani odbora, vendar bodo poskrbeli, da bo vse v redu potekalo, pa naj bodo zabave, kulturne prireditve, obveščanja članstva in drugo. Ob tako dobri podpori je Robert lahko precej optimističen za bodoče delo.

Poskušal bo tudi pridobiti k sodelovanju vrsto svojih vrstnikov, da bi začeli včasih tudi s prireditvami, ki bi pritegnile njegovo generacijo, ki se največkrat s »ta-starimi« noče mešati. Seveda pa namerava nadaljevati s starimi in preizkušenimi metodami, plesi z domačo muziko, dobro domačo hrano po zmerni ceni in pa, za lažje pokrivanje stroškov, izdajanje dvorane drugim organizacijam ob dnevih, ko dvorana ni zasedena s slovenskimi prireditvami.

Menimo, da nima ravno lahkega dela, vendar nam je vsem v veselje, da se je tudi nekaj »ta –mladih« resno začelo zanimati za delo naših organizacij, saj so vedno bile naše sanje, da smo gradili domove za naše otroke.

Vse najboljše, Robert Fisher, tebi in vsem odbornikom Slovenskega društva Sydney in veliko uspeha pri delu!

Slovenski kulturni dan
Prešernova proslava v SD Sydney

Včasih smo imeli veliko proslav. Slavili smo materinske dneve, očetovske dneve, pusta, trgatve, maturantske plese, debutantske plese, vse s kulturnimi programi, v katerih je nastopala množica otrok v narodnih nošah, ki so bile več ali manj podobne slovenskim nošam, otroci so peli, plesali, recitirali ali pa samo tekali okrog miz in pod mizami. Mamice so si tu in tam obrisale solzo ponosa, če se je malček posebno dobro izkazal, očetje pa so skupaj modrovali in delali načrte za čase, ko bodo otroci odrasli...

Da, da, odrasli so in se po večini izgubili v velikem morju mladih Avstralcev različnega porekla, prednikov in kultur. Dobri otroci so, skrbijo za svoje starše, tudi na

svoje slovensko poreklo so ponosni, samo največkrat ne utegnejo. Med službo, družino, izobraževanjem, prevažanjem svojih otrok na tak in drugačen šport, smo lahko veseli, ko nekateri pripeljejo svoje otroke v sobotno slovensko šolo ali na obisk k starim staršem. Še bolj pa smo ponosni na tiste, ki so vzamejo čas, da po svojih močeh pomagajo pri vzdrževanju slovenskih domov, organizacij, kulture, šole, radia in drugih slovenskih dejavnosti, v katere so njihovi starši ali stari starši vložili toliko truda in časa.

Vsa čast Slovenskemu društvu Sydney, da še vedno vztrajno pripravlja proslave in prireditve kulturnega značaja, čeprav mogoče pride na take prireditve malo manj ljudi, kot če bi delili vino in klobase. Kako lepo je bilo videti in poslušati mlado Rebecco Keen, ki je, oblečena v narodno nošo, zapela avstralsko in slovensko himno, z glasbo pa jo je spremljal na "keyboard" sam predsednik, Robert Fisher (vidite, kako vsestransko je sposoben!). Častni generalni konzul RS, g. Alfred Brežnik je v kratkem nagovoru govoril o pomenu kulture in razvoju mladega naroda (Kaj je Slovenija res stara že petnajst let? Kako hitro čas teče!).

Slovenskemu kulturnemu dnevu je bilo zelo primerno, da sta se s Prešernovimi pesmimi in tudi s svojim delom predstavili dve avstralski Slovenki, Milka Debevc in Danica Petrič. Milka Debevc je objavila že drugo pesniško zbirko "Naše poti", pesmi spominov in domotožja za njenim domačim Premom.

Danici Petrič pa je ravnokar izšla pesniška zbirka "Šopek Storžkovih pesmi", v katerih izraža čustva in občutke do svoje družine, prijateljev, srečnih in nesrečnih dogodkov življenja.

V času, ko se vse manj ljudi zanima za pisano besedo, je lepo srečati ljudi, ki znajo ustvarjati poezijo, posebno še tako daleč od doma. Če pa v istem večeru slišimo še slovensko muziko in nam postrežejo še s pravimi slovenskimi krvavicami – smo seveda lahko zadovoljni.

Martha Magajna, Sydney NSW

Vaši darovi - do 12.3.2006

ZA BERNARDOV SKLAD: $250: Marjanca Skubic. **$100:**Tatjana Tee. **$70:**Paula Čuk, Janez in Kathy Cvetkovič, Emil Fink. **$60:**Angela Dodič, Ivan in Tilka Horvat, Marija Oppelt. **$50:**Emil Zajc, Marko Zitterschlager, Frank in Donna Štemberger, Štefan in Lucija Srnec, Paulina Pahor. **$40:**Josipa Kunek, Ivanka Bajt, Jože in Marija Vuzem, Alojz Seljak, Leopold Iglič, Marija Grl. **$30:**Franc Erpič, Marija Burlovič, Anton in Marta Kristan, Albin Smrdelj. **$25:**Helena Zadravec, Ana Kodila, Frančiška Lavtar, Ivanka Žabkar. **$20:** Ivan Nadoh, Karel Geržina, Marjana Mencingar, Slavko in Anica Tomšič, Peter Bole, Anton Cevec, Alojz Gombac, Anton Urbas, Štefan Baligač, Danilo Mršnik, Marjan Marsič, Peter Vorič, Max Hartman, Rezka Smolič, Franc in Zofija Anzelc, Lojze in Marija Kerec, Marija Martin, Jaka Čuk, Jože in Emma Simčič, Štefka Fretze, Tone in Marjanca Tukšar, Kristina Furlan, Franc Tanšek, Adolf in Marinka Marcen, Pavel Tonkli, Eva Wajon, Nives Kocjančič, J. Mrak, Alojz Butinar, Maria Grosman, Ana Lešnjak, Marijan Saksida, Franci in Jožica Bresnik, Vida Kravos, Jurij Bogdan, Pavla Fabian, L.T.Smuc, Ivan Žic, Zorina Maurič, Ivan Stanjko, Marija Kolar, Vinko Ovijach, Marica Tomažič, Lojzka Jug, Jože Bedernjak, M.Umbrazunas, Lojzka Prpič, Romana Zetko, Anica Markič, Margareth Hatežič, Marija Golenko, Franc Fatur, Marta Zrim, Frank in Ladka Strle, Marija in Franc Pongračič. **$12:**Jože in Marija Ozvatič. **$10:**Joseph Mavlak, Janez Mesarič, Marija Cesnik, Alex in Lidija Bratina, Pavla Ogrizek, Danilo Sušelj, Alojz in Olga Brne, Slavka Lah, Jože Gojak, Francis Namar, Ivanka Kleva, Milka Tomažič, Danica Bizjak, Ema Peckham, Štefanija Kovačič, Kati Dodig, Zora Kirn, Pepi Mikuš, Milka Zidar, Veronika Robar, Franc Murko, Vinko Tomažin, Jakob in Francka Rejec, Ivanka Bole, Jože Težak, Alojz Žagar, Branko Jerin, Tereza Žilavec, Ana Dominko, Jože Malnarič, Janez Kucler, Jože Marinc, Nino in Bruna Burlovič, Richard Marko Verbanc, Albina Barbiš, Ivan in Marija Lapuh, A.Markočič, Adam Klančič, Tomaž Otto, druž. Jaklič, Marija Valenci, Ivan in Ladislava Hozjan, Jože Cetin, Bosiljka Berginc, Jožica Jurin, Franc Vrtelj, K.J.Twrdy, Alojz in Zofija Hrast, Stanko in Marija Kragelj, Franc Matuš, J.H.Brodnik, Ivanka Bratoš, Josefine Cugmaister, Jože Barat, Hermina Bizjak, Marija Gomboc. **$5:** Stanko Vatovec, Jože Nemanič, Florijan Mavrič, Dinko in Ivanka Zec, Kristina Car, Jože Lipovž, Angela Lavrič, Stojan in Nada Brne, Olga Gale, Alojzija Vučko, Drago Grlj. **$3:**Franc Ahič. **ZA CERKEV NA SVETI GORI: $50:** Dragica Filipič (namesto cvetja na grob Mileni Brgoč). **ZA LAČNE: $50:** Mirko Šveb.**$40:**Anton in Marta Kristan, Janez Šveb**. $25:**Alojzija Gosak. **$10:**Pepi Mikuš, Roman Cepuš. **$20:**Vida Bastalec. **ZA PATRA PEPIJA: $50:** Ivanka Bajt (namesto velikonočnih voščilnic), Janez Šveb, Marija Magdalenič. **ZA MISIJONE: $200:** J.T. **$100:**Vika Gajšek. **$50:** Mirko Šveb, Vinko Ovijach (namesto velikonočnih voščilnic). **$20:**K.O. **$10:** Anica Rezelj. **ZA PATRA MIHA DREVENŠKA: $50:**Franci in Jožica Bresnik. **$40:**Janez Šveb. **HVALA!**

Piše Martha Magajna

KLUB PANTHERS, ST. JOHNS PARK - TRIGLAV

IZLET K JEZERU MACQUARIE

Avtobusni izleti, ki jih prireja družabna sekcija kluba Panthers-Triglav, postajajo vse bolj popularni. Zadnji izlet do Lake Macquarie smo morali ponoviti in še je ostalo kakih deset ljudi, ki niso dobili prostora tudi na drugem avtobusu.

Priseljenci smo ponavadi delovni ljudje, ki so večina svojih mladih in zrelih let preživeli pri delu ali skrbi za družino. Šele sedaj, ko so prišli dnevi jeseni, poskušamo nadoknaditi čas, da si ogledamo malo več naše nove domovine, kot je samo pot do dela in nazaj, hkrati pa preživimo prijetne ure v družbi starih in tudi novih prijateljev. Večina izletnikov so upokojenci, zato lahko gremo na izlet tudi sredi tedna, kar večini bolje odgovarja, ker želijo v nedeljo obiskati cerkev, klub ali preživeti dan s svojimi otroki in vnuki. Izleti so prilagojeni potrebam upokojencev, kar pomeni ne predolgo vožnjo brez odmora, ker se radi po nekaj urah malo sprehodimo, na cilju ne predolge in naporne hoje, ker ne morejo vsi hoditi daleč;dobro kosilo, saj tudi če mnogi od nas ne jemo veliko, vsi cenimo okusno in kvalitetno hrano - in na kraju prijetno preživetega dneva svojo domačo posteljo.

Izlet na Lake Macquarie je imel vse te kvalitete. Iz kluba smo odšli zgodaj (a ne prezgodaj), za jutranji čaj, kavo in piškote smo se ustavili na prijetnem počivališču po uri in pol vožnje v Ourimbah. Sredi dopoldne smo se vkrcali v Torontu (pa ne v Kanadi !) na belo ladjo, kjer smo si lahko izbrali mizo ob širokih oknih v hlajeni centralni dvorani ali pa na odprtem krovu, kjer nas je hladil vetrič, ki je bil ravno prav močan. Iz enega ali drugega mesta smo si lahko ogledali lepo jezero, z vilami, posejanimi med zelenjem. Prepeljali smo se preko jezera v Belmont in po drugi strani nazaj do avtobusa, ki nas je potem odpeljal v balinarski klub v Maitland na izredno bogato kosilo po želji ali smorgasboard, kakor se to v Avstraliji reče samopostrežni restavraciji.

Vesela družba na ladji.

Na poti domov so zadovoljni izletniki že brali obvestilo o naslednjem izletu - na ogled slavnih vrtov in zidanic v Hunter Valley in ko nas je avtobus odložil pred klubom Panthers -Triglav in smo se še na koncu zbrali pri veliki skodelici kave, ki je posebnost našega kluba, je bil že naslednji avtobus do tričetrt poln s prijavami. Ob času, ko to pišem, so na razpolago samo še trije sedeži, ki pa bodo prav gotovo v naslednjih dneh že zavzeti, zato smo pričeli pripravljati še en izlet, prav tako v četrtek sredi meseca maja v drugo smer, proti Wollongongu in Kyami, z ogledom Nan-Tien Templa in novega viadukta - mostu Laurence Haargrav Bridge, kot smo ga imeli priložnost videti na televiziji. O tem pa bomo imeli priložnost še kaj več slišati kasneje.

IN KAJ DELAJO BALINARJI?

Na baliniščih Triglava je vedno zelo živo. Vsako sredo popoldne so redna tekmovanja za denarne nagrade in pogosto se jih udeležijo tudi obiskovalci iz Slovenije, ki se radi ukvarjajo s tem popularnim slovenskim športom. V mesecu februarju so bila ob petkih zvečer klubska balinišča tudi na vrsti za tekmovanja Balinarske zveze NSW, ki se vrstijo na baliniščih vseh sodelujočih klubov. Ob nedeljah so tekmovanja z večerjo, katerih pokrovitelji so ponavadi člani–balinarji ali prijatelji,

Lidija Jeraj, Jože Gabrijel in Dora Hrvatin

Dva od balinarjev, ki zastopata Panthers Triglav v Balinarski Zvezi NSW, Rudi Gerdevič in Karlo Samsa.

ki v tistem mesecu slavijo rojstni dan. V februarju so bili taki pokrovitelji Lidija Jeraj, Jože Gabrijel, Dora Hrvatin, koncem meseca pa še Nadja Legovič in Eleonora White, ki sama sicer ne balina, je pa že veliko let prijateljica in pokrovitelica naših balinarjev in jih vedno z veseljem podpre. Vsem praznujočim želimo vse najboljše in še veliko zdravih in zadovoljnih let med nami.

V mesecu marcu pa bomo balinali pod pokroviteljstvom slavljencev Marije Gomboc ter Ivice in Petra Krope, predsednika kluba. Peter je še premlad, da bi se lahko posvetil balinanju, njegova služba in predsedniške dolžnosti zavzamejo preveč časa, je pa reden pokrovitelj naših tekmovanj. Konec marca bomo na baliniščih proslavili člane Marijo Krančič, Jožeta Slavca in Rudija Roliha.

Na Jožefovo nedeljo, 19. marca, bomo spet imeli ples, ko se bomo ob zvokih ansambla The Masters veselo zavrteli in nazdravili vsem Jožetom in Jožicam, ki jih je prav gotovo veliko med nami.

VALENTINOVO

Običaj praznovanja Valentinovega, zaščitnika zaljubljencev, ni ravno originalni slovenski običaj, vendar se je dovolj razširil po vsem svetu, da ga tudi Slovenci praznujemo s karticami, cvetjem in majhnimi darili. Če se spomnite, smo imeli včasih plese, kjer smo izbirali »Kraljice srčkov«, vedar je videti, da so tisti časi minili, skupaj z maškaradami, »vinsko trgatvijo«, ko smo kradli na žico obešeno grozdje in bili zato vrženi v »zapor«.

V klubu Triglav-Panthers smo praznovali Valentinovo s posebno večerjo za dva, z desertom čokoladnih src in žrebanjem ogromnega nagačenega kužka s polno torbo parfumov, medtem ko je Valentinovo slučajno tudi padlo na dan, ko se je žrebala največja nagrada za članske številke v višini $8000, kar je bilo dovolj, da je bil klub poln do zadnjega kotička. Moj mož Lojze je imel srečo, da je dobil kužka, ne pa dovolj sreče, da bi dobil denar. Lahko je potem izbral, za katero dobrodelno organizacijo za otroke naj bi šel denar, iztržen za listke za kužka, in izbral je otroško bolnišnico za rakasta oboljenja. Kužka samega pa smo podarili prijateljici za njenega prizadetega vnučka in tako smo vsi imeli topel občutek pri srcu, kakor se spodobi na Valentinovo.

KONZULARNE URE V KLUBU PANTHERS-TRIGLAV

V mesecu februarju smo se pri konzularnjih urah v klubu Panthers-Triglav srečali z novo tretjo sekretarko Veleposlaništva Republike Slovenije v Avstraliji, gospo Boženo Forštnarič, ki pridno rešuje probleme, na katere naletijo naši avstralski Slovenci v odnosih s svojo staro domovino.

BOŽENA FORŠTNARIČ ***(fotografija na strani 39)*** je doma iz Murske Sobote. Končala je pravno fakulteto s specializacijo v mednarodnem pravu. Čeprav izgleda kot mlado dekle, ima za seboj že precej delovnih izkušenj, saj je pred prihodom v Avstralijo delala na Ministrstvu za delo, nato v Uradu predsednika vlade, pa še v Pravni službi Ministrstva RS za zunanje zadeve. V Avstralijo je prišla za štiri leta, kakor je pravilo za diplomatske zastopnike v inozemstvu, nakar se bo vrnila v domovino po vsej verjetnosti za dve leti, preden bo odšla na naslednje diplomatsko mesto. Doma ima starše in starejšo sestro, v Avstraliji pa se ji je pred kratkim pridružil tudi njen partner, tudi pravnik, ki je doslej delal na Ministrstvu za gospodarstvo, sedaj pa sta si skupaj ustvarila dom v Canberri.

Gospa Forštnarič pravi, da ji je Avstralija neznansko

všeč, posebno še odprtost in neformalnost Avstralcev, pa naj bodo takega ali drugačnega porekla. V kratkem času si je pridobila že nekaj prijateljev, čeprav ne tako veliko med Slovenci tukaj, saj za to nima dosti priložnosti, ker se v vsakem kraju mudi samo en dan vsaka dva meseca. V študentskih letih je veliko igrala košarko in badmington in upa, da bo tudi tukaj našla čas in priložnost, da bi vsaj kdaj pa kdaj igrala tenis ali kaj podobnega. Ima srečo, da ji je vroče vreme zelo všeč, zato jo celo vroče avstralsko vreme ne moti. V stikih s slovensko skupnostjo in posamezniki se zelo trudi, da bi se čim bolje seznanila s problemi in potrebami Slovencev, čeprav se zaradi velike razširjenosti delovnega prostora ne more bolje seznaniti in poglobiti v delo in potrebe posamezih organizacij, kot bi si želela. Delo s posamezniki pa je v glavnem standardno: urejanje potnih listov, pokojnin, premoženjskih problemov, dedovanja, prenosi delnic in podobno.

V klubu se je nabralo kar lepo število ljudi, ki so prišli s svojimi problemi. Večina so rekli, da se dobro in temeljito spozna na vse mogoče probleme in jih zelo spretno, hitro in prijazno tudi rešuje, zraven tega je pa še čedna po vrhu. Kaj bi si še več želeli? Končni zaključek je, da smo lahko veseli, da jo imamo. Le tako naprej, gospa Forštnarič, in upamo, da boste tudi Vi tako zadovoljni med nam, kot so naši ljudje v Avstraliji zadovoljni z Vami, Vašim delom in prijaznostjo!

»SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS«

Na proslavi dneva slovenske neodvisnosti v mesecu juniju podeljujemo v klubu Panthers-Triglav vsako leto priznanja najzaslužnejšim Slovencem leta v NSW in ACT v kategorijah: *NSW in ACT učenec leta do letnika 6; *NSW in ACT srednješolec leta do letnika 12; *NSW in ACT študent leta (univerza ali dodatna izobrazba); *NSW in ACT podjetnik leta; *NSW in ACT starejši Slovenec leta; *NSW in ACT prostovoljni delavec leta vsake sodelujoče organizacije; *NSW in ACT oseba z največjo zaslugo za sodelovanje med Avstralijo in Slovenijo. Vabimo vse slovenske organizacije v NSW in Canberri in tudi vse posamezne Slovence, ki poznajo koga, ki je vreden takega priznanja med svojimi člani, prijatelji ali sorodniki, da pošljejo predlog z imenom in naslovom te osebe ODBORU ZA SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS pri klubu Panthers-Triglav, 80-84 Brisbane Rd, St. Johns Park NSW 2176, lahko pa tudi po elektronski pošti na E-mail naslov kluba: triglav2006@hotmail.com

Vsaka sodelujoča organizacija lahko izbere svojega prostovoljca leta, ki je vreden priznanja za delo v njihovi organizaciji. Za informacije se lahko obrnete na predsednika odbora Walterja Šuberja, tel. 0418-322-700 ali na upravo kluba. ODBOR PANTHERS-TRIGLAV, ST JOHNS PARK

The Slovenian Community Out in Force

At the Melbourne Travel & Holiday Expo it seemed there were more Slovenian people present than Aussies... well on stage that is.

The Victorian community did themselves proud on the weekend 18 - 19 February when members of the Slovenian community donated their time to present song, music and poetry to the visitors at the travel show. Many of the 15,000 visitors at the show over the weekend flocked around to see the children in costume and listen to the men's choir singing the infamous 'Frog Song" which I heard for the first time in the Postojna Caves 2 years ago. We would like to thank the community for their efforts and enthusiasm on this occasion.

The Travel & Holiday Expo is going to be repeated in Sydney on the 18 - 19 March at Darling Harbour stand E35 & E36 from 10am to 5pm Saturday and 10am to 4pm Sunday, so come along and say hello. Florjan will have arranged everything so that Slovenia gets maximum exposure in the Film rooms and through the colourful posters around our booth. Barbara Lee will join us as always to help us tell everyone (Aussies that is) how wonderful and charming Slovenia really is. We can always do with voices of encouragement from other people also in love with Slovenia... You.

For Travel or Country info Call:
BEYOND Slovenia
1300 55 75 01
Call for more information.
Beyond Slovenia Suite 802 109 Pitt Street Sydney NSW 2000
www.beyondslovenia.com

"Kje je Slovenija ?"

-, da s tem vprašanjem se srečujemo dnevno pri Beyond Slovenia. Za nas, ki dobro poznamo svoje korenine je to skoraj neumestno vprašanje, toda kljub velikemu medijskemu informiranju preko televizij, časopisov, poslanimi prospekti predstavitvami na sejmih, povprečni Avstralec se vedno ne ve kje je naša " zelena oaza v Evropi", Slovenija, da je svobodna dežela z visokimi standardi bivanja, da se v njej vsakdo počuti prost brez okovov nekega režima, kot je bilo v preteklosti mnogokrat poudarjano.

Veliko dela, ki ga opravljata častni generalni konzul, gospod Alfred Breznik iz Sydneya in gospod Bojan Bertoncelj iz slovenskega veleposlaništva v Canberri, z informiranjem o Sloveniji /pogovori, pošiljanje prospektov/, je doprineslo, da se Slovenija postavlja na mapo povprečnega turista kot destinacija, ki jo mora dobro izobrazen turist videti in obcutiti na svoji koži. Njunemu delu se je v lanskem letu pridružila Beyond Slovenia, kot turistična agencija, ki aktivno prodaja Slovenijo, kot turistično destinacijo.

Mnoge velike turistične agencije kot po pravilu zaobidejo Slovenijo v malem loku, toda moram priznati, da jih vedno več uvrsca to našo lepoto v svoje programe. Slovenijo je obiskalo v preteklem letu preko 14000 turistov, prvi pokazatelji v tem letu pa so zelo vspodbudni. Skoraj pravilo je, da je njihovo bivanje v Sloveniji le en ali dva dni, toda po tem obisku vsi pravijo, da je bil prekratek.

V lanskem letu sem obiskal Slovenijo s ekipo Lifestyle televizije. Na nobenna-čin jim nisem mogel dopovedati, da je naša mala dežela propolna lepot in ponuja veliko doživetij na enem kvadratnem kilometru, v pripravah so skrajševali cneve bivanja v Sloveniji na minimum. Na dan odhoda iz Slovenije so vsi enoglasno dejali, da jim je žal, da niso poslušali nasveta. Ko danes lahko gledamo njihove oddaje lahko opazimo, da so Slovenijo /oddaje so snemali se na Japonski, Danski in Španiji/ v svojih predstavitvah postavili na prvo mesto in jo predstavili kot "nepoznani biser Evrope".

Veliko so doprineslek prepoznavanju Slovenije razne sejemske prireditve in ena od takih je bila v Melbournu v februarju in naslednja bo v Sydneyu v marcu.

Na sejmu v Melbournu se je predstavitvi Slovenije na stojnici v organizaciji Beyond Slovenia in Slovenske turistične organizacije, pridružila še slovenska slupnost z vsem svojem znanjem o Sloveniji.

Pred leti sem napisal, da je vsak avstralski Slovenec ambasador za Slovenijo in to se je pokazalo na odru, kjer je pesem, ples v narodnih nošah, glasba, hrana in predstavitev v sliki in besedi , privabila k poslušanju mnogo potencialnih gostov Slovenije.

Skoraj neverjetno je bilo videti pravega kurenta in ribniško robo, poleg prave slovenske potice in seveda kranjskih klobas /žal so še vedno registrirane v Avstraliji kot Poljska specialiteta, kljub temu da Poljaki nimajo Kranja/. V programu, ki je vseboval informacije o Sloveniji je sodelovala tudi gospa z znanjem kako delati prave idrijske čipke, ki so svetovno znana posebnost Slovenije.

V programu, ki je vseboval informacije o Sloveniji je sodelovala tudi gospa, ki je pokazala kako delati prave idrijske čipke, ki so svetovno znana posebnost Slovenije. Pevski zbor je zapel naše slavne žabe, ki so dvignile nivo nastopajočih.

Anita Fistrič in Draga Gelt sta pripravili program za okoli 50 nastopajočih, "saj to je neverjetno", je dejal eden od obiskovalcev, "da vi tukaj gojite tako bogato kulturno dediščino, kako mora biti šele v Sloveniji".

Da, slovenska slupnost se je predstavila kot pravi ambasador Slovenije, vsak sodelujoči pa je s svojim znanjem in poznavanjem slovenske kulture doprinesel, da se naš slovenski biser splača obiskati v vsej svoji lepoti.

Zahvali bi se rad vsem sodelujočim za njihov izredno dobro pripravljen program, za ves njihov trud, ki so ga pokazali ob obeh nastopih. Zahvaliti se moram posebej za dobro organizacijo Aniti Fistrič in Dragi Gelt, pri vsem tem pa ne smem izpustiti zahvale za gostoljubje Patru Cirilu in Marji Aničč, ki sta skrbela za naju vsechi v Melbournu in uredniku SBS radia Eliki Ritmal ter uredniku radia 3ZZZ Metki Lenarčič za njuno medijsko podporo.

VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
***e-mail:* vca@mzz-dkp.gov.si**
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Bojan Bertoncelj
Tretja sekretarka: Božena Forštnarič
Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30
Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

Australian Mallee Art
Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov
Avtentična Aborigenska umetnost
Ročna dela in darila
Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192
Phone: +61 3 9584 4466
Mobile: 0419 037 054
E-mail: info@malleeart.com
Web: www.malleeart.com

TOBIN BROTHERS FUNERALS
LEADERS IN SERVICE AND CARE
100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA
For all enquiries please contact our Call Centre
9500 0900
www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS
SMALL GOODS

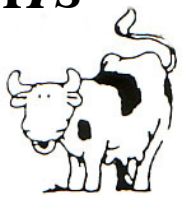

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovencem v Melbournu se priporoča kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

STAN KRNEL
dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont
tel. 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik
specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze

Suite 7/14 Market Street, Box Hill
tel. 9898 6293

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše

Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street KEW VIC 3101

Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in tistim, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in komfortno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je pa oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.
Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment", katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik, tarifo pa določa Centrelink na podlagi posameznikove pokojnine in ostalega premoženja. Pogoj sprejema v slovenski dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.
Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v domu ali pa enostavno želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da pokličete upravnico gospo Sandro Krnel in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Le v pogovoru z gospo Sandro boste dobili pravilne odgovore na vsa morebitna vprašanja in seveda potrebne dokumente za predstavitev na Centrelinku.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.
Lastnika
Simon Kovačič in James Rizzo
Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela
164 Victoria Street,
BRUNSWICK VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488
Fax.: 03 9380 2141

GLAS SLOVENIJE
»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

Since 1998, Royal Guardian has been beating the banks with wholesale discounted interest rates, no monthly fees & smart loans. That's why we won **'Best Non-Bank Lender'** in 2003, a **'5 Star Rating from Cannex'** in 2005 and were ranked **'Top 3 Mortgage Originators'** nationwide in 2005 by Money Magazine.

Refinance, Consolidate, Save!

John & Jenny's scenario **before** Royal Guardian >

Credit Type	Debt	Interest Rate	Min. Monthly Repayment	Credit Details
Credit Card 1	$8,000	17.25%	$199	repay over 5 yrs
Credit Card 2	$11,000	18.75%	$283	repay over 5 yrs
Personal Loan	$42,000	11.75%	$928	5yr fixed loan term
Home Loan	$285,000	7.07%	$1,909	30yr P&I *(variable)*
Total	**$346,000**		**$3,319**	

Fill in **your existing** scenario >

Loan Amount	Min. Monthly Repayment
$	$
$	$
$	$
$	$
$	$

With Royal Guardian John & Jenny could borrow $346,000 with only $2,263 in monthly repayments – **saving $1,056 per month!**

Call Royal Guardian now & see how much we can save you!

'home loans that fit' ☎ **133 455**

ROYAL GUARDIAN MORTGAGE CORPORATION

MIAA FULL MEMBER

SYDNEY: 4 Railway Parade, Burwood, NSW, 2134. **MELBOURNE:** Suite 1, 180 Albert Road, South Melbourne, VIC, 3205. ☎ 133 455 www.royalguardian.com.au

Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non Bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees & conditions apply to all loans.

DONVALE TRAVEL
SLOVENIA TRAVEL
1952 - 2006

THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 54 YEARS.

For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing; Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.

Special Fares to Slovenia and also to Europe for the football World Cup in Germany.

DONVALE TRAVEL

Licence No. 30218

Please contact us for dates and economical rates. Make an early reservation to avoid disappointment.

A·F·T·A
THE AUSTRALIAN FEDERATION OF TRAVEL AGENTS LIMITED

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2006

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk lepe Slovenije in vseh strani sveta….

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943

PISMO IZ SLOVENIJE

Najprej Vas prav lepo pozdravljam. Sem doma iz Trnovega – Ilirska Bistrica. Stanujem zraven samostana Notre Dame in sem imela srečo, da sem preko sester dobila Vaše izdaje Misli od 6. do 12. številke letnika 2005. Ne vem, kako naj Vam opišem svoje občutke, ali vesele ali žalostne, ko sem prebirala natančno vsako besedo, vrstico o dogajanju, ki ga tako lepo opisujete. Mislim, da bi ti ljudje, če ne bi bilo Vas duhovnikov, še težje mislili na svojo domovino. Vidim, da jim vsi patri ... veliko pomenite. Zelo lepo pozdravljam Majdo, Jožeta, Simona in Tanjo Grilj. Smo veliki znanci in prijatelji. Na slikah sem takoj spoznala Simona in njegovega očeta Jožeta, a Majde žal ni nikjer na sliki. Sem tu rojena leta 1941 in vse se je tu dogajalo. Poseben moj namen je bil, da bi lepo pozdravili gospo Cilko Žagar in g. Toneta Šviglja, od katerega bi rada dobila naslov, če je mogoče, da bi mu pisala, ker je hodil po naših krajih. Gospod Toni zelo lepo vse opisuje. Nisem prebrala samo enkrat oba prispevka, kot tudi od gospe Cilke. In vsakokrat se zjočem. Vse je tako živo, kot da zdaj to podoživljaš. Jaz sem iz družine petih otrok. Najstarejša sestra je žal že pokojna, rojena je bila leta 1932. Najmlajša sem bila jaz in moj oče je bil v internaciji in me je prvič videl, ko sem imela dve leti. Lahko bi še pisala, a bodi dovolj. Oprostite, da sem Vas nadlegovala. Upam, da bom stalno v stikih z Vami ob branju Vaše revije, katero sedaj pošilja v samostan gospa Vera Lajovic, ki je bila rojena v Ilirski Bistrici. Toplo pozdravljeni vsi. ***Teja Logar, Ilirska Bistrica***

Hvala za lepo pismo iz Ilirske Bistrice, odkoder je doma toliko naših avstralskih Slovencev. Me veseli, da so Misli prišle tudi do Vas in da ste našli v njih koristno branje. Posredovali Vam bomo naslov gospe Cilke in gospoda Toneta. Prisrčen pozdrav v Ilirsko Bistrico in v njeno širšo okolico. ***p. Ciril***

POIZVEDUJEMO

Na prošnjo dr. Borisa Žnidariča, nečaka Ane Cmager roj. Žnidarič, rojena 19.07.1933 v Globočkem vrhu 170, občina Ljutomer, poizvedujemo za ANO in ANTONOM CMAGER. Družina Cmager (z otrokom Danico Novak) se je v zgodnjih 60. letih izselila iz Slovenije v Avstralijo - v Melbourne. V zakonu z Antonom sta se rodila sin Branko leta 1959 (poročil se je 27.10.1984) in hčerka Maree - Marija, rojena 1971. Pred 25. leti so živeli na naslovu: 25 Kingsley Drive, Lake Heights NSW 2502. Če kdo kaj ve, naj sporoči na uredništvo Misli. Hvala!

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNI STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Na grebenu proti Krnu: Po teh vrhovih, ki jih imamo pred seboj, se bomo stalno dvigali, dokler ne bomo dosegli Krnskega jezera.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Biseroporočenca Ivan in Slava Hozjan iz Newcastla, obkrožena s svojimi otroci in njihovimi družinami.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Janko Ravnik: naslovnica zgoraj. Marija Grosman:naslovnica spodaj,12,39. p.Ciril:2,9,12. Marija Anžič: 2,22,33,35,40.Tilka Lenko:2. Vrnet:5. Janez Marolt: 6. Martha Magajna:12,15,30,31,39. Julie Brcar: 13.Beverley Urbančič:14.Mirko Cuderman:23.Andrej Mesarec:24.Florijan Auser:32,33.Stanko Prosenak:40.

Hvala Mauri in Ivanu Vodopivec iz Adelaide za redno pošiljanje novih slovenskih znamk.

Misli Thoughts - **Božje in človeške** - Misli Thoughts - **Božje in človeške**

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 | **E-mail:** misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2006 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjeništvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Vnos: Draga Gelt | **http://www.glasslovenije.com.au - Tam kliknite na MISLI.** **ISSN 1443-8364**

Misli Thoughts - **Božje in človeške** - Misli Thoughts - **Božje in človeške**

Robert Fisher, predsednik SDS.

Prijatelji iz Slovenije in Avstralije: od leve: Marija Grosman, biseroporočenca Ivan in Ladislava Hozjan, Ivan Kavaš in hčerka Vera iz Slovenije ter Emil Grosman.

Danica Petrič s svojo pesniško zbirko.

Še s praznovanja: patru Valerijanu torta, rože in pesem za 80. rojstni dan.

Rebecca Keen je položila venec pred kip pesnika dr. Franceta Prešerna.

Vesela družba na krovu ladje med vožnjo po jezeru Macquarie.

Pred Cankarjevim spomenikov kluba Panthers-Triglav: Predsednik Peter Krope, tajnica Veleposlaništva RS v Canberri Božena Forštnarič, generalni manager kluba Andrew Gardner in častni generalni konzul RS Alfred Brežnik.

Martha in Lojze Magajna sta podarila kužka prijateljici Lisi za njenega prizadetega vnuka.

Misli – Thoughts izhajajo 55. leto.

Prešernov spomin:
Draga Gelt, Lojze Jerič
in Ljubica Postružin.

Spomin na Mileno Brgoč.

Na slovenskem društvu Melbourne, 4.3.2006: 10. slovenski festival.

Veselo po Novi Zelandiji (stran 18).